

№ 265

T. Zermila

Alppik. 15 A 16

Vegank. 12 A 6

p. 760155

27, 471.

Soulu Vihko.

Jumala
1929

Sivu no.	1.	Rajamäen romanssi.
"	2.	Rajamäen koirin Johannes- laulu.
"	4.	Penelopian korekko.
"	5.	Ajon-juhla laulu.
"	6.	(saamme nähtyä ajan työssä) marss.
"	7.	Muustoläini.
"	9.	Rajamäen kultainen säälö.
"	11.	Urhulu laulu.
"	12.	Onnomausuhissa.
"	14.	Kiistelu muustoläini.
"	16.	Rajamäen kaarti muustoläinissä.
"	19.	Koplan lapsi.
"	20.	Jouluräsi.
"	24.	Elämä on jorssia.
"	26.	Rajamäen polkien laulu.
"	30.	Kivillä nallatus.
"	31.	R.P. Mämmi polkka.
"	33.	Rajamäen marssi.
"	34.	Pangellujen muistolle.
"	35.	Ahlan marssi.
"	36.	Puuro juhla.
"	37.	Kumoluksen kalpamaan.
"	38.	Rajamäen koirin ja Ali.
"	41.	Rajamäen koirin esittely- laulu.
"	42.	Uuimko aemas.
"	44.	Se maula viti.
"	45.	Murmon- tulli.
"	47.	Yksi ynnä yksi.
"	48.	Kallatus.
"	49.	Vaalivirsi.
"	54.	R.P. Johannes viisi.

58.	Marilaisten marssi.
59.	Muian markkinarissa.
61.	Salvon muistot.
63.	Umpujan laulu.
64.	Se 10221
66.	Kivinkam kersvehdys.
67.	Muotikulluudesta.
69.	Musta sam.
71.	Wakulun - pöytä.
72.	Yyytlaulu.
74.	Uhlaji laula, mitä vain.
76.	Harvaiminen
78.	R. P. m. km ---
79.	Maail - laulu.
81.	Nytkkely laulu.
83.	Sadonmyyjän calourvain marssi.
84.	Jokio - elo
85.	Elä näin
87.	Sulkulaisille
89.	Sotilaan kyyrästi jätto
90.	Surullinen laulu.
92.	Kivinkam klubit.
94.	Puna sotilas.
95.	Tigelaistalosen kehtolaulu
96.	Taistelu laulu
97.	Mitäkän me mokomille kehtaisiin
99.	Äiti.
101.	Kymmenkuntien oruisto
102.	Hesän riemuja.
103.	Salvon lapakkuus näin.
106.	Merimieslaulu.
108.	Sporkauspuosi.
110.	1928

Siuna. n:o. 112

-- 114

-- 116

-- 118

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

Ohraan saalistuksesta
Tapi urheilua.
Kesälauku.
Ojankauku

istun

Rajomäen romanssi

I

K:ki. 26. 11. 26

Tyttö sierrä tammatukka,
tulisilmä lemmentukka,
välkyt sydämessäni kultaunelmani.
Syläntäni polttaa tuli
kauaks häipyä armas uni
kerloa mä Tahloisin, jospa rohkenisin

II

Mitä viinä suotta emmit
haareissa houkka emmit
heitä surut herralle, tuli taulusille.

Nyt ei ole surun aikaa
Eiköi muilla ilo kaikaa
joukossa on hah hah haa, oikeen naurattaa.

Eikka, Pira, Vili, Jali,
Henri, Vili, Hanne Cuni,
Ville, Masa, hah hah haa oikeen naurattaa.

Osika n toika n, moikoo Grikoo
semmoni maakaa, kylläri kaukaa
tiir liir lampaan ympärillä
hah, hah, hah, haa.

Rajamäen kööriin Juhannus- viikku.

Täällä Kivinkaan kyskällä vietämme
taas kerran nyt sellaista juhlaa,
jolloin joukolla huolit kuitamme
nät toimehan surutta tuihlua.

Me vilkasimme juhannus meininkejiä
tänä aamuna Helsingissä,
näimme sadottain kikkisii isäntiä
kymmenissä pinteissä.

Kuin kamelit he kamalla on lastattu
mutta hyynasen kipsi on mieli,
kun venihestä saarehen on astuttu
ja kahvilla kastettu kielii.

Ah' kuinka on vaimokin herttainen
täällä vasta sen oikeen huomaa,
kooka kaurungin hyöriässä häärin
tyyppaa sydäimmein erästä kuonaa.

Ikämeidot siiputtavat tavallisesti
noita erikoispolkujansa,
mutta juossina he rinkaavat juttisesti
yhdessä framille heiloistansa.

Ja illalla juu juu juu juu juu
kyllä mies tässä täytyy ottaa,
he haaveillen tuumii syrusoa suu
kun heila antaa - ottaa.

Mutta ikänsä mustivat itsekseen
mikä kumma täällä liiveissä kairaa,
ja he onkaavat trooppia bärilleen
vaan sehän on turhaa vaivaa.

Kunnes illalla jaa tulilabolaa
kun juhannus tulet ne palaa,
Tuo lääkettä immet tullessaan »
jota nauttivat kaukana salaa.

Vaan se elämä on niin - niin hiljasta
kun edessä on ammen kotto
oikea täytyy tässä lopuksi hikkaista
tämän illan oikea motto.

Uutta ilo irti elämästä hyskukkuu
kun nyt kun on juhannus ilta
kauas hiljasta hetkeistä keijastuu
elon kirkkahiin muistojen silta.

H. ki. 26.11.26.

Venetsian Tervehdys.

Kiivarat terveisit Italiasta
Tämä kaikki sulla kommentoi
vitsistä Venetsian kaupungista
teille tyttöjä ammentaa,
kadut kanariksi kaivettu on
joissa tuoksu on kaiku maton
:: imelästi aistia kutkuttavaa
Töölön lahtea muistuttavaa::

Mitkoilla veneillä soudimme
ain illalla kanavia,
ja tyttöjä silloilta noudimme
vain näkeli laulua,
ne tytöt oli tummia
ja laanteelta kummia
:: että hitusen jos suutaan supisti
niin tasan ne likisti::

Värikydyt ne himmeitä valoansa
loi öisille kemuille,
ja tyttöjen kitaroista laulua
soi helplingin kymille
Hei hiensisti elettiin sekä juhlassa vietettiin
:: mitä romanssia suomiksi
jotka totta ovat puoleksi
ja lopuksi me hihkaistuin hei

Mitä kaikkea etelässä nautimme
se on hieman jo unohtunut,
kun pohjolan neitosille lempimme
on kirkkaana hukkunut.
Sydän tunteita etsivi ain.

jouta löytäri täällä vain.
 Hei sydämmestä si
 muiden laulumme soi,
 vain pöytälaulu työille hei:: hei

H. ki. 26.11.26.

Työn - juhla laulu

kirjoittanut Lulu Hoornum

Lauha onni myöskäininkin
 suuren suuri sunnuntai
 Euron häivän
 joukot päivään
 Työlä juhlimaan jo sai
 Haas rauhtinyöri se siistä saa
 ja rennuit kirkat kirkossa.
 kun ylväs työmieh
 juhla - vaatteissaan
 kulkee, tuntee arvonsa.

Päikä milloin
 mitä vaimen
 juhlistan täällä näät
 aamuin illoin
 nätkä silloin
 Työle paljostuiko päät.
 Hei! Riisto luokka vain tullaamaan
 on valmis työsi arvoksi
 Sodan työmieh raataa ajan kahleissa
 päivä työsi kunnia.

Ojan Työssä
 Ojan Työssä

6.
Sortui meidän välele
kerran vielä
silma kiertää
kseen riemun kyynelreit
Abstattaakatte, köyhät maan
ken silloin hoisi vastustaa
Käy onneen taisteluitten kautta tie
tämme arvoonsa se vie.

11. ki 26. 11. 26.

Saamme nähtyä ojan työssä
saamme sortua sairauksiin
vaikka moukarit meillä on ayoissa
ja voima syöpynyt on jänneisiin
:: Oi suuri taistelu, suo voittaa jos sen karkelo
ovat kerran koittaa, kun säiläs soittaa
suo surma surmajalles jo ::

Meitä taistelu kannustajia
vota laulamme ilmoille soi
iskun sortua säilästä saapi
emme oyna karsia voi
:: Oi suuri taistelu suo voittaa jos
sen karkelo,
ovat kerran koittaa
kun säiläs soittaa
suo surma surmajalles jo ::

11. ki 26. 11. 26.

Mussoliini

Italia kaunis maa
se appelsiinit kasvattaa
siell' makaronit leivotaan
ja postitiivit ruikuttaa.

Aurinko siell' lämmittää
ei koskaan jätä metta jää,
vaan hiessä on aina jää,
näin sieltä kertoo laulu tää.

Kasvaa siellä jalo riini
ehkä myöskin asperuun
miss' Mattiotti tojettiin
miss' herrana on Mussoliini.

Jollei siell' oo kiltisti
Tai jollei oo fascisti,
näin muuta herra tukisti
ja lääkkeet kurkkun ravisti.

Ruusin öljy lääkkeenäsä
paras pittää hyvänäsä,
pamppu suuri käteensä
iskee joo vaan vristää.

Eikä passaa vabtaan hankaa
nikkeliä päähän antaa,
ruumiin jätteet vabtaan karkkaa
itsemurha se olla saa.

Vallta kiukan jous korjau
silloin joku neniä ampui
Mussoliini pian tojui
urkailusta vaakto suu.

8-1) Italia kaunis maa
vain Työläistön ruumettain,
noin Mussolini tuumottaa
ne kaikki kaikk' lapettain.

Oi oi Mussolini turhaan
käytä si heihin kunnio,
kätöä tainne Pohjoiseen
min oimertin nähdä saat.

Näillä meinattain myös Tappaa
kaalilantuan työmies vartaa,
työ se meni väärin hukkaan
kats' on yhden paikalla.

Mussolini neuvo sulle
Työläiskansan vihatulla,
riisimölyä ryypäsi liikan
nün Italia nauhan saa.

Positiivit viritä veisaa
Mussolini manaa reisaa
Santa Lucia laulaa
Hautautittia tuttuttaa.

H. ki. 26. 11. 26.

Rajamäen kullainen säänkä

Ihmisen sielu on ruumiin vanki
voimakas mies on voittamaton
terve sielu ja ruumis säi hanki
Rajamäen kullainen säänkä se on
Hei Rajamäen jalkasilla
ruokittu ei ole murheilla,
Voimattomuus on kadotuksen nielu
siksi me tahdomme urheilla.

Joukossamme on poikia joista
aikakirjossa kertoa voisi,
Kentaan sille ei tahtia kiistä
vaikkakin hieman aipetta ois
Hei, reilu on suksilla kiihtää
Alpyrilan huuruilla jyrkällä
mieltämme joskus joo rihtää
iskeä raskaalla nyrkillä.

Kansamme harva vain olla voisi
knokkout - matoissa huimassa
Herranjee hui! sehan on kun oisi
ruuskalla rihtää huimassa
Hei, itkien nähdä saa kulta
nyrkki kun nokkesi poksahtaa
silmaasi iskevä tulta
ja ilkeesti leukasi loksahuttaa.

Tietysti aina me tällöin ja silloin
keuhkailulta se mainitaan
päivin öin, sekä aamuin ja illoin
myllerröidään ja painitaan.

Hei, painimme si ole laiskaa.
yksiökin puinta ihan haitkahtaa.
yliolan heitto kun miehen paitkaa
lavoillensa että vain rätkähtää.

Juoksumme Työliön verrattarissa.
kaikkien aikojen parhainpään,
Aarniomälsän pantterikiissa
laillam me pysty si kyyräytösin.
Hei, kokaan kilttairiissa
meitä ei vauraa krapula
niinkun Borkilla meidän ouissa
kestä si puinen kopula.

Parhainta, missä joukkomme voittaa
illusin tyttöjen juoksatuus
Hailloja joka tässä nyt soittaa
siinä on mailman innatys
Yksi on kyllä rarkain miistä
Tyttöjä tanssiin lahaamaan
Jaiska on kotoisista teistä
vieraille poluille han porkkamaan.

Niin edespäin ja niin edespäin
me tahdomme kuntomme säilyttää
Porvarin mielestä kottamme näin me
yhteiskuntaa jo häilyttää
Hei, Suomen porvari parkaa
työnsä ne kauheet kammottaa
että sen silmissä ah miten arkaa
urheilu - hautana ammottaa.

(Vämmenen vürssy, sama kun ensimmäinen)

H. ki. 26. 11. 86

Urheilu laulu.

Terve kella ruumis siellä ruhtonun,
 päälle koittavi aika huominen.
 Siksi urheilua (moni meistä harrastaa
 ruumiin kuntoa vahvistaa.

Mielesi raadannassa synkäks.
 jos käy nyt on
 ojuuden kahlusta kantaisas
 Käy siis jo kenttillesi
 Isko su viikkonen
 arkuutes, laiskuutes, keitä pois
 Urheilu, voimistelu, talvinen hiihtely
 kohtu sun huolto pois kaikki luo
 Kesä kuuma, jos suo huummaa
 meren aallot sulle uudessa
 rauhan tuo.

Ennen oli miehen siou mittana
 muurahais pesässä tunti istua
 Ihan sioua kyl nykyäänkin tarvitaan
 kun nykeillä menä tasataan.

Sioua itsellesi koitat jos kartuttua
 nykkeily silloin urheilusi
 Niikan saat paimissa,
 korvasi katoaa,
 paimian se vain kaunistaa
 joimasi tuntiessas,
 jätit si teräseki
 oot paimon nostaja verraton
 hurja voima, paimoo roimaa
 kabinavillasi ilmoihin kohoita.

12.

Jos liiat lihat estävät sun hyppyä
silloin koittas vesi pölyä,
Ponkki-urheilu on helpoin aineista
ja kuuluisin maineista.

Ponkilla urheillessa leikasi vakvistiin
vainvoista väärään si käy se,
i Esaus kekussa toisia moittien
sädekehän päähäs sillä luot
Viellä voit illalla jaksua harjoittaa
yö juoksiaksi suo mainitaan,
Se ki kyllä, pidä yllä
sielun ruumiisi terveyttä konsanaan.

Reippahin mielin jos tait työn
silloin rohkammin sulla sykkivi syön
kullassa toivusi lausua
jos mielit ne toivuttaa.

11.11.28.11.26.

Naimaruuhissa.

Jos petyt naima ruuhissa
tarkki olet on neron,
nuin allos siinä ole huolissa
rienna nuorten joukkoon.
Elin nuoren miehen elämä
on rätöisää.

meitä kormentaa,
 si muijat saa
 Uuden lemmen sodan
 silloin alkaa saa
 Taas olla naisen jaloissa.

Jos rakkosi on suo potkinut
 Tahri kiukkaan sätkinyt
 näin riennä silloin
 tänne päin
 josta laulu kuuluu näin.
 Näin, nuoren miehen
 elämä on rakkisaa j. n. e.

Jos aikas sulle putkaid's käy
 ja vaimosi on kotona
 si pelastusta mistään ei näy
 näin valhtelee huolesi.
 Jui kokous tän' iltan mo odottaa
 sinne kuruhtaa, täyty joutuisaan
 vaan nuorten miesten karkeloihin
 kuruhtat,
 näin, tutkoasi huiputat.
 Näin nuorten miesten elämä
 on rakkisaa j. n. e.

H. ki. 88. 11. 26.

Taistelumuistojen.

Armas, Aikio

- Synkkä kun yö,
 Loppava työ
 eain murti voimaa nuorta, niin
 silloinpa päin
 käo kasikkain
 me riistovaltaan ryynnättiin
 Taisteli toi.
 viestiji oi
 Työmeijämme yästä
 jollainka ois
 sorto jor jor
 ja työllä oisi välttikä.
- Vaan raskahana serron kalpa
 se nuorta, joukkoamme loi,
 tuo iski vainolainen halpa
 mi köyhäin leivän enemkin, jo soi
 ja mätä valkorian joukot
 loi tuhansittain muuttamaan maan
 onkos vankiloiden synkät loukot
 sai meidän joukotamme uhryaan.
- Mut sortumatta seisoi vaan
 nuor armeijamme paikallaan
 se isken isken antoi
 ja nosti - typpinsä kunniaan.
 Ja yhä nytkin vastaan näin
 hdy joukkoja se riistajain
 näin voitollisna kallee
 se köyhälistön - - päivään päin.

26. 30. 11. 26.

Rajamäen Kuarti Neuvostoliitossa.

Armas Pikia

Ollet kerromme pienellä reisulla
a-haa, a-haa

Kuin oltiin mukovan reisulla

da-daa, da-daa

Kukaties tulee juttamme tyylillä
hohhohhohoo

mut maksettu myös se on ryylillä
da nitsheoo.

Suomesta näin

kun sinne itään näin

me lähdimme, niin lähdimme vain
laulua helkyttäm.

- Näin helkkarin hyväillä ajalla
hi, hi, hi-hii.

me oltiin idän rajalla

sittailta ki,

Suomelle terveks potkaistuin

ah-hgh-hohoo

yks limppu jo säinä hiikkaistuin

oot kharassoo.

Rolauille näin

sit onjooos muokattiin

ja näit-työlaitteist

kans korvaan kusiokattiin.

- Kun mentiin Leningraadihin

jo-joo, jo-joo

sit ihmitä nähdä saatiin

oot kharassoo

16. Naaraitoja löysimme klubista
o-o-kharassoo
me syötiin samoista kupoista
a miltäheroo
Polsuja vain
nää naamaulamme
ne naurallivat enemmän
kuin kinkkulaulumme.

- Mass - kintän kommunaareille
da - daa, da daa,
suurkumouksen karteille kurniaa
me teimme, lakit keitettiin,
ja tiettyä se punakukin puitettiin
kurnmut ne.
Vannottihin
päivä on koittava se,
jolloin työväki kaikkien maitten
vallan on voittava.

- Sit kamppelomme matettiin
a - o-o, a - o-o
me pakasiin ja jätettiin
Leningraadi
ja silloin päätti Moskovaan
matkattiin,
oh, kerton se joko vaan voitettiin
Moskova näät
maan omi alainen
ja nimikin sen Suomessa on
hyvin salainen.

- Sit oli miehiä Turkista
ohoo ohoo
oli kaikista maailman turkista

17
Oot kharassoo
Vaam immekös tuo kun siellä on
komintern.
kun myöskin samalla tiellä on
propintern.
Sieltähän vaan ne ohjeet annetaan
ja kaikkien maitten työläisille
neit kannetaan.

Jo senpäkin tietää kuka vaan,
ja- ja- ja- ja-
tää kaikki se päätyy mukavaan
kah- kah- koho-
me jujichdün Odgalla
iltasin,
oli kanoamone Veoralla, Ogalla
kaustaa niin
Spenka rasi niin
meille he kuloivat
kuin tarinan nymfit lausivat
ja väliin - kuloivat.

Kun kesken kaiken muistettiin
no niin, no niin
me Suomen Työt ja kerrottiin
huutakin.
niin Veorat ja Shuurat muistaten
oot kharassoo
vastasivat näin huiskaten
vonnno-
Vastaus ovi.
myös meidän suusta näin
kä otkoon niin, ei olekkaan mitään
pöytä puusta päin.

18.

Nyt taas kun ollaan Suomessa
 a-vot, a-vot
 me muistamme kyynele Suomessa
 on onnakot.
 Oli rakkaus heidän kuumaan niin,
 (sitäniä)
 yhä vieläkin meitä se kuumaan niin,
 (vikellystä)
 Suomessa on
 työt ja elämä vain.
 Mut kyynele, haa, ne muistuttavat
 myrsky säätä vain.

Ei ole valkean kallan maa
 ni - niin, ni - niin
 kuin Työväen oman vallan maa
 se kuumattiin
 kun lopitimme neisumme
 aa - nutekuvoo
 ja teimme tiiman neisumme
 aot kharassoo
 Suurine vaan
 päivä jo koittava,
 Et jollain Työväki kaikkien maitten
 vallan on voittava.

H. k. 6. 12. 26.

Kadun Lapsi.

Päivä Salomaa

Ma kadun lapsen pienen kohtasin
 almuu turvoin pienen
 Oli lapsi syntynyt kurjuuteen
 kodin lämmöllä liinut ei
 kuolo rakkahankun äidin rei
 isä sortui tehtaaseen.
 Pyydellä sik'sä, armopaloja
 Sanat kylmät kuulla saa.
 Kun koiria kesi kunnihin, oyo oon oaa
 Side auringon lämmittää.
 ihmisen nahan sulaa jää.
 armahatvi pyytäjä
 oonon moni kaivottaa
 Kun talvi tulee, taas,
 jää puittaa maan
 kylmässä oyo pyytelee
 pientä pyytäjää ken se huomaiskoo
 oon teiskut puittele.
 Näin koki malle lapsen pienen polon
 ja kyyhel kieri paskelleen.
 Etti samat sydämiin
 miksi, miksi kurjuuden
 syöty on on on.

Oon työläislapsen oon syntäin.
 Taistella kukaan voutaan vain
 te kadun lasna olla saa
 ei löydy heillä huoltajaa,
 vain tehtaan portit kulle annettu
 tulevaisuus kuvastuu.

20.

Vikko ajelleen, näin he haastelee
 uutta aikaa kurailee
 Me kerran Veli-vikkasim lippu nostetaan
 punapunpura hylmulemaan.
 uusia lippu puhloisen
 kansan lippu puhloisen
 kaimme me tuistelemaan
 Milloin täyttyi oi totta tää
 me milloin kahle katkaistaan.
 Veljes lausohon kukki raatavat
 Lönöröät saatetaan.
 Pikato tuolta sientä jo ranta
 kaukainen
 pois poistuu pilvet, musta yö
 pois poistuu raskas yö ja yö
 vinga ei siellä raaska lyy
 Seillä on elo raukainen.

11. ki. 6. 12. 26.

Jouluräisä.

11. ki. 2. 12. 26.

Joulu on luoksemme, saapumut
 lumivaijahan peittyi maan,
 ja kumpikin vihreä hirtäinen
 subkukasta tuoksuat saa.
 pikkulintujen elämän vortely
 ei kaja tääl' röhöläns yö.
 suurauringon hellän hyiäily
 ikihelmiä muistajien yöis.

Oyt nalla lalaa
ja lala lala lalaa
laas jouluna riemulla laulella
Se on toivomus koi:
että joulunsa oi
oyt yöläinen riemulla viettää voi.

Jokapäiväinen... on harmaata
vaikka huoli on aina uus,
mutta joulupäiviä armaita
vielä verhoovi on nukkuis
kun on tarjoo lämpöä meillettin
joita keltäsi eläimässä noin
sen seitsimet cerraat ja marritkin
joille mammona kruunam loi
Se kruuna on niidän seivästä
sen saamme jos annamme seivästä
niille herroille, setä naruille
jotka työnsä mulla vain istellessä.

Kun joulu on kerran suodessa
kai sillä on kyyhviä tiis,
nain kyyhviä puurca syödessä
eräs aijikka, mulessa, mits.
Ouo muikka. Nuori oli neilonen
mi joulua oollannut ol
sillä kalle oli kikyannut kaarellen
mitä mulessaan unelmoi
oli äänensä haavittut onnista
mistä jouluna satavain naattia
kallia kallilla on, kyllä kallilla on
sillä kalle on näitis ja tuhmaton.
Kalle poika syvänsälli notonemä tää

oli moukarun unhoillanuit
 kas mieltänsä oatos lämmitllää
 joulu on alkanut.
 Oma kullann muru, pulma pulu, puhloinen,
 tuo haave se kangastaa.
 ah, pyhä oli lompun kaunoinen
 multa totidinko tunnustaa.
 edoin orandoliini soi
 jota kallejoka toi
 sydän kirkkainä illalla soitteoi
 Huota ymmärtävän Näytti ystävä hän
 mi kaunteli soittova lompun

Palas haavehet ketteksi kaupungin,
 mi kaukana sijnsi maas
 kävi yhtäassa käiksi ja moukariin
 hiki helmaile otaalla taas.
 Jumallauta ni pienet pennungit
 jota rakkana tostitni saan,
 ja kuulin ma hienojen meiningit
 että aiehelläkin pannaan,
 kiersi miittehet noi,
 repi haaveensa voi,
 kun järki nyt tunnulta astahan toi,
 toisukkoja viis, tuli päätös püs,
 noi haaveuni vikkohon vaikkapa häis.

Mutta omari kun pükkyänsä piisteli
 oti kallekin hymyhyyn suun
 Hän on nauran ketteksi unhoitti
 rakastot ja kaiken muun,
 valo nostatti mieltä sekä uudelleen
 heras tuntuu kiidosta kai
 kaka salassa ja nälgivät uudelleen

Se oli nauttia ai jai jai.
 Nuolla hoitari noi
 sinne rientävi noi
 missä toiset jo tammuksi karkeloi.
 Riemujuhlana on joulu verraton
 siksi että se vain kerran vuodessa on.

Jai vuoria muutamia hupailleen
 eli kallekin skan - miestä
 Nämä rannassa hirttaussut Injailaan
 oi kuule sä miehesi nää
 Jina olet ihan viittä vuotta nuorempi
 vaikka on kaksikyläsi noi,
 olet yhäti sä minulle rakkaampi
 tänä jouluna ah, hoi, hoi.
 Ah, it massa maas
 tutut sävellet taas
 ilo ih miomielissä (nuorekkaas)
 Riemujuhlana on
 joulu verraton,
 mutta miksi se vain kerran
 vuodessa on.

Se on siksi, että lämpöä hirttausta
 vain hirttejä näät nyt ora.
 Kun kotteli työmailla lehtäissa
 aihan liekkana lämmittää
 Nuon kopitalikahlehen muuramme
 punalämpöämme liekuo oi
 Kun aätelle voimamme uhraamme
 iki - joulu meill' kottiaa noi
 muilla voimahan on
 sydän uunumaton
 muilla voittaton usko on hojumaton.

24.

Hymyilevät jo soi
 laista kaarvas oi
 uros - yhtiökuntamme syntyi voi.

H. k. 15. 12. 86.

Elämä on parssia. Lulu Heonen.
 (Eonitus Rojamaen poikaköörille.)

Huolta on jo kyllä
 joka pojan yllä,
 työläiskansan elämissä
 lisäitä ei silä saa.
 Surulliset hiehet
 ja vastamain riikit
 juhlatansa mielullään kai unhoittaa
 tarkoituksella on sellainen taas
 että jokaisella on oltava iiti, nyt on aas
 elämä on parssia, kun Rojamaiki marssii,
 ilolaulut raikaa ja hättäri soi.

Moni poika täällä
 on onnilla, päällä
 monenlaiset kompastukset
 ihmislasta odottaa
 hollottavat jotkut
 jos keila antaa potkut
 - aivan kuin ei Helsingistä uutta sois.
 Sattua sellaista mellekkini vois
 kuitinkin laulumme reiluna sois.

Elämä on parsoi, kun Rajamäki marsoi
ilolaulut raikaa ja haitari soi.

Ahkerata työtä
täällä teitte myötään
työläiskansan asiassa
näyttekäin joskus kai?

Hiukalle se oltiin, pojatkin ja soppaa
illakaudet itsensä seivillään.
Hajuska jos teistä on laulamme tää
ollakaa kaikki, kyllä muille niit' jää
Elämä on parsoi, kun Rajamäki marsoi
ilolaulut raikaa ja haitari soi.

Rastuksiin muuri
essa onni suuri
Tuostoleikkejä kulkijassa
käsienyksin odottaa

Ammyansa myötä
nää pojat teki työtä
miksi surra, uhrausta armainlaan?

Riemuitten säikkyä kalpamme työ
riemuitten tulioon maad riimuinen jo.

Hei! Elämä on parsoi, kun Rajamäki marsoi
ilolaulut raikaa ja haitari soi!

H. Ki 6. 1. 27.

J. K.

Quo ohramaretkul, on nülläkin mielkul,
Tuppaullural jokatikkaan, vaikka huija inholaan
jos ulos niitä käskel, kuin Sörkassa järken,
niit' miehet silloin kulkii vangilaan.

Laemmalla työhön jk'ainoa taas, niinh' kerran on nülläkin oikeus maan
Hei elämä on parsoi, - on ovet ulos marsoi, ilolaulut j. m. t.

26.

Rajamäenpoikin laulu.

Kirj. Ahti H. Vinola.

Sävel: Oskari Sota.

Soolo: Tässä sarga on Rajamäen poikia

Kuoro: Niin on, niin on, niin on.

Soolo: Muilla suu aina auki on ja soikea

Kuoro: Me oomme näit Rajamäen poikia.

Soolo: Meidän kuultamme saa....

Kuoro: Jui! Kuulla koko maa

— " — Mitä maailma harrastaa.

Soolo: Meillä sata on kirkkojen urkkijaa.

Kuoro: Jui on, jui on, jui on.

Soolo: Kukaan välttää ei meidän kirkkijaa.

Kuoro: Ne juorut ja totuudet paljastaa.

Soolo: Mitä tapahtuu ri vaan

Kuoro: Ne heti julastaa

— " — kuin kalenteri kassaan.

Soolo: Jos kukaan saa pihkaisen vasikan

Kuoro: niin koke se ilmaistaan.

Soolo: Jonaemmme selvänä vasikan

Kuoro: niin kansalle ihme se hikkaistaan

Soolo: Ja auringot, muut

Kuoro: Okei tähdet ja kuut.

- " - : Me tarkasti tarkkuillaan.

Soolo: Kuon hallitus kaalua kypsahtaa

Kuoro: niin meiltä sen kuulla saa.

Soolo: Tai jos paistaa tai sataa rapsahtaa.

Kuoro: niin serkin me paikalla ilmaistaan

Soolo: Niin tai repes jos maa

Kuoro: ai-jai, ja ja jaa

- " - : Heti kansa sen tietää saa.

Hiki 16. T. 22.

Rajamaiden koirin Juhannus-veiset.

Täällä koirinon kurehilla vietämme
 taas kerran nyt sellaista juplaa,
 jolloin joukolla kuolit heilämme
 mit' oimmemehan surulta tuhlaa.

Me vilkaisimme Juhannus meinentiä
 tänä aamuna Helsingissä,
 näimme sadoltaan hikisiä isäntiä
 kymmenissä pinukissa.

Kuoin kamelit he kamalla on kastettu
 mulla hepposen hilpeä on mieli,
 kun vimeistä sadon on astuttu
 ja kahvilla kastettu kieli.

Ah kuinka on vaimokin keltainen
 läällä vastas sen oikein huomaa
 koska kaupungin työrinässä häärin
 typpä sydämeen tästä -- kuonaa.

I kineidot oiputtavat tavallisesti
 moita erikoispolkujansa
 mulla jussina he sinkkaavat julkisesti
 yhden pramille kuuloistansa.

Ja illalla juu juu juu juu juu
 kyllä mäs tässä täytyy ottaa,
 he haaveillen juu mi syysässä suu
 kun kula - antaa - ottaa.

Mulla ikäni on muuttunut ilkeksi
 mikä kumma täällä liivissä kauraa,
 ja he onkavarat ponna liivilleen
 vaam sekin on turhaa vaivaa.

Kunnes mulla joo tulilallalla
 kun juhannus lulet ne palaa,
 tui lääketä jommut tallessaan
 jota nauttivat kaulkana salaa.

Vaan se elämä on niin - niin hiekoista
 kuin edessä on ammen kotto,
 siis' täytyy tässä lopuksi hiekoista
 tämän illan oikea motto.

Ulla ila irli elämästä hiekkakumpu
 hui nyt kun on juhannus illa,
 kas hiekoista hiekoista hiekoista
 eton kirkkakin muistojen silta.

Elämä täällä on Rajamäen kulmilla
 ja loivomus seuraa myötä,
 illa kaikkien kuulioita kuulilla
 kuuluis hiekoista parisen yötä.

H. fi. 12. 3. 27.

Ohra! rallatus.

Taas talven kylmät pakkaset me jäivät
 kevät aurinko jo lämmittäjä.
 On kiikarissa keuhkoma päivät
 mieli niikin jo lämmittäjä.

Tule oi, kesa hoi, tuo lystiä tullessas
 pakahcia ---- (arhellystä)
 ynnä muutakin runsauden sarvestas.

Taas herjivät luonnon laika laulu
 kevät sevelinä soinkuile.
 Se on kauniimpi kun ihaniin kaan laulu
 simla klaima kun pulppuile.

Tule oi, kesa hoi,
 tuo mullekin tullessas
 sitä joo hm hm,
 ynnä muutakin runsauden sarvestas.

Taas koulut sekä toimistol ja kehlaat
 kevät oltteheenoa keltillä
 saat kulkea niin alasti kun kehlaat
 sekä lommeslaikin lirrrellä.

Tule oi, kesa hoi,
 tuo skojia tullessas,
 kuli kuli ----
 ynnä muutakin runsauden sarvestas.

Rajamäilläämme laivomus on vielä
 ennen kaikkea ill' urheiltais,
 jos me oomme sitten lailla lahi siellä
 kisa liikkeihin yhdylläis.

Ule oi, kesa hoi,
 tuo vaimua tullessas
 hui hui, hui hui,
 ynnä muilakin runsaiden sarraslas.

H:ki. 18.3.27.

R. P. Mämmi - polkka

C:ZA.

Maakala mämmiä, oikeita ämmiä
 on joka pöydässä illalla nyt
 tulla ja juttua, uuden ukon - ottaa
 mielisiä pöydällä on kiertänyt
 :: Mitä piti vaan arvaamaan
 kuka lämpä mansa viet piti, piti
 piti, piti, kun ei sitä voi,
 niin vedetään ri,
 Onnän alle mämmiä oh - hoi - hoi! :

Mämmiä on siellä ja mämmiä on täällä
 kun tämä on kuin laivasto.
 Jokuria pöytä ja gröndaa päällä
 kiltäköömme emäntä vaimosta
 :: No kiltäköömme ei olekaan se siis
 ja antakaaahan lisukalla koko porukalle,
 ettei sitä voi "sötkäläiset" oi
 Onnän alle mämmiä oh - hoi - hoi ::

Punertavat posket ja ruskeat huulet
 joulukuun illoissa kauriinpa
 Noissa on kumisen kuolin häirit.

Lukka vain muotoa Lummentee.

:: Eikä sitä vaan arvaakaan
Mikä niissä silmissä tuli tuli tuihtii
kun ei sitä voi, niin vedeltänpä oi
nenän alle mämmiä ho-ho-hoi!::

Vaalea lukka ja ruskeat huulet
sehän oli aietävän herrasta,
Illalla hyvästi kerrusllä huulet
ja kierteli kaunista tarinoita.

:: Eikä sitä vaan, arvaakaan
ken näitä huulia puoli, rusu, niska.
Kun ei sitä voi, niin vedeltänpä oi
nenän alle mämmiä oh-hoh-hoi!::

Mämmismi, amorismi, kommunismi, meille
ovat iki näiviksi rakkailla,
Täällä jos huillari Tammihaarun teille
kelläkään en me sitä unhoita.

:: Eikä neulusti vaan, laulellaan
vaikka multasilma vartia häiritsee ja huutaa
muistoja oi, se viedä ei voi
että enen oli mämmiä oh-hoh-hoi!::

Asiakin lentää aiet röhötämme sentään
kun sytaammella ollaan kommunisista.

Eikäpä oin joka hilanteessa selkään
jokkäämme hukaristi lahtareita.
Hyllä sitä vaan uskalletaan
kynällä ja terävällä, eikä mämmisellä
ei sitä saa, unhoillaan,
että laulavetka korkoja arhoillaan!

Mämmiä mämmiä, sörkassa, täällä
on jota kivaalla kokiilla.

Uukka ohranan silmät ne kuuluvat päällä
 sitä kun ei ole vielä polkittu.
 :: No helkinen vielä ohrana siel'
 kyllä sinun makiasi mitatahan, tarkkaan
 Odoleppa vaan, puholainen saat
 maksesi kaikki murjat jila puru jaat ::

Lasikalla tuokisesta mämmiä maittaa
 se on vielä vajamasta aalella.
 Siksiä joukolla moolokammme kättä
 josta purppura aalella.
 :: Ja kookaamme hui, levätä me ei
 voinnekuin ollahan isäntä maassa
 tulla sitä voi, vielä muutakin oi
 kuon ruisjauko - mämmiä oh - hoi - hoi! ::

H. ki. 28. 3. 27.

Rajamäen marssi.

H. ki. 8. 8. 24. G:za.

On Rajamäki kirsikan kannalla
 josta puut ovat yleisellä kannalla.
 illa puhelaita elämästä laululla
 jota seustelään hymyllä ja naurulla
 koton harrasille huolille ihaistää
 ja kaikkien mieltä viikistää
 Oi hilpeät muistot ne surahan jää
 vaikka uikraat muoketkin viikistää

H. ki. 28. 3. 27.

Hangittajien Muistolle Sair. Aksel Åman.

Taa mielekämme muistua
Saa mieltä huokumaan,
kun rankityrmiin suistua
reijomme tohranaan.

Sillä rikiamme järkkyy
kisluttua nalkuttain
he uusia jo karkyy
selliin rankilan.

- Kyökäämme sorron kakleet pois!
Sotajille turman tois
jos raatajat maailman lippunsa vaan
sis kokeelle hulmuilemaan.

Käy eläimämme polku
oharissa vaivoin
laiston luita kulkiessa
tunneimme kaihoissa

- Käy liimme kerran voittoon
kakleet murramme
rauhaisaan aamun kailtoon
laulaen riennämme.

Toverit oi kuulkaa oi!
Milloin sotatoverit soi.
Jolloin raatajat maailman sotajalat kyo
Milloin juhlata me viitämme kyon.

H. Ki. 28. 3. 89.

35
80
Cihään Marssi

Pöistäre. Muutkämpuhallajee.

Yhä Jouluisen ryysyisön rukomien
Oa olla on valkoisten vaaki.
On ohranan komerut korjeltava
ja piiskoja porvari-rengin.
Vilä kunoillaan, lahjo kasvallaan
Minkä raakaleisä aivoillaan asartaa
jonka määrä on tylsintä henki.

Hei sille saa mieleemme lausua
vaan varluta kaikki ne voimat.
Hei laulelu intomme laimentua
vaan nouslara loistavaan loimuun.
Siks' voimia vaan ain kartuttamaan
kay kahlella raakaleisä varluttamaan.
Sinun ruumisi henkesi sointuun.

Hei jäykissä keivissä komppareiden
Saa ainokaan punaprika.
Hei vaalien ruumiinsa raiknauilla
villlehtii käyskely-aikaan!
Hei Ahriän vaan tule nyyjentyneen
varlute haanhankein seijentyneen
sillä jäykätkin jännet soivat!

Siellä aijet kay kintalle kilpailuun
vaikka ympäitöi heit oka-aika.
Vaikka vierellä varluta vamppyri
ii roykkaus senkään voita.
Hei heitotäi vaan, ja kyyppäjä laus
villä kuulakin lentäen kunnanasta
kun Ahriä kät voimien koultoon.

H.ki. 28.3.22

Purojuhla.

Sävel. (Mulla on priki, omami iki.)

Miettämme viikläin puuro kun hiihlää
 kaukoillamme sievästi hii - pulis hop.
 Tanne on lämmin, enenlyrämmun.
 pyödistä jo kuulua, püräa jo slop
 Priki se hii, leikiä ki
 suuttuva viikläi kehlaa
 alku on kaurus - lautaista siis
 kauruille tuo, lämpeä ja tuo
 purppura - puna khtlaa
 priika on keere siis.

Toista on onoiden, tultujen joiden
 omistaja omi omistukset omistokset ties
 onkaloituit, viikläin kiiuit
 onkille kiiuit keltarun viikläi is.
 kiihlä me oi, kaurissa soi
 kaurissa pui rullaa
 rullalla rimpas, rimpas ja muut
 tultosei nää, ymmärtää, viikläistä ollaan
 kiihlä. siipusuit.

Kiihlä kerran, päivänä heuran
 viikläis' tai vervoja kokonaisia kuus
 läällä laus ollaan,
 omistajista tullaan
 ruokasilma tummikko paikkaasti kuus -
 Nalku on muill' ruokaa teill'
 Rojamaa, rojal onko
 onk' kiihläis vaikka jänispaistekin
 onk' siinä hoi alkaa aoi, lulluppa.
 eri lalkoo, niin samaa aistekin.

jos heillä onni on!

H. Ki. 29.3.27.

Kumouksen kahtamaan.

Oor kumouksen kahtamaan:
Ison pirstoiksi kahleet onien
Onat kansan turka johdalla
ja kato veljien.

Muun kaiken pään viikotillaan
Niin jos larrilaan,
Vaan vallan-kumousta on,
Sen vannon milloin vaan.

H. Ki. 29.3.27.

Kypäsi si ollut, perunal oli loppu
 kahvista oli jäljellä muistosi vain.
 Tuota si kullut, sentään aiet' kopper
 ryynesi oli pussissa aiet' keltorain.
 Hiljoven iso panna loi,
 itseensä veti aietä viivitorista litraa
 enemmänkin.
 aikansa vei valmista si
 puuroa tuli, että hirtillä kalsellakkin.

Ovat me meille, haastehan heille
 kun lusikat me heille targeittihin.
 Tuostapa alkoi ohruinen leikki
 minkä si teki luonnolla - varjottihin.
 Yksi ja toinen kullasi meil'
 poikamme koko sargan
 hakkasivat ruoat lukiasta pois:
 hauroivat aietä: yksinäi loun
 menneen to' kiltä.

Rojamäen herrat ja Alli

G:za. sain Pi. Honolulu -----

On Veneisialaiset
 kaikki kevinokkalaiset
 sen työsin, tuntee jo muutenkin
 muilla muutamilla viellä,
 sitä emmekän me kiellä
 on tässä koulussa uullakin,
 Sitten laulaa
 tässä koulun koulun
 mikä iläman myös on tarkoituks
 vunko kirkolta tässä
 tämmäin kivan kytöimässä
 ja sellen seuraako arvoitus?

Oli kerran eräs tyttö
 jolle laulettiin tyttö
 kauronnen kaurun - luti rinnassa,
 Oli elokuunen ilta
 hänet vierahaksi sille
 sai luolla Brandoton rinnassa
 kauronkkaan kauri,
 se kauran kyllä maksoi
 laul kaurinba liti laulelon
 vaurilghet monet kauri
 hän kyllensä kauri
 ah luolla varmaan mun onni on.

Kauronkkaan latti
 kauri Rojämäen latti
 ohu nauton kauron nän kaurin
 hän suunsa auras muille

Sanoi herrat ehkä teille
 - onlehts pyynnön teki lempeän
 "on tullu Niemi luolla
 tämän laidon luolla puolla
 mis' heijaa lyhelt, ja laulu soi,
 oi neukolleko mulla
 tiedä luonne karkelolle
 onlehts pyydän tull' herrat oi."

Ja me Kojamäen herrat
 jotka monen monet kerrat
 on ollu täällä hälle vastaltin
 "mikä kunnia on meille
 tehdä palvelusta teille"
 - nimikortit ka' teensa me laskettiin
 Ze oli hieno näytös
 tämän poika - sakin kätös
 ill' ollu ollaan me mailmalla,
 juttu luisti mainiosli,
 ihan Venetsiaan asti
 ja hieman kerromme laulusta.

Mulla neulalla tällä
 oli katu enemmänä
 huvilla elänsä ravita
 Zik' kysyi hän näiltä
 poika sakin alypäiltä
 oisko meil' muualla muistaja?
 Me hymyeltiin, sika hieman arasteltiin
 kun juttu huiskatti - Venetsiaan
 se oli neulalle uutta
 että siellä onnekkautta
 on paljon enemmän elämään

Puolilaulun ja viera
 sekä asiamme kieri
 hip - hupaa "nokka" ja lempin
 Mulla nokkeus ja kakkoo
 uusi ystäväimme usko
 kättömme lauletti ja lausui näin
 "Mina lahdon myöskin
 olla mukanaanne työs'kin
 en ainoastaan vaan huorissa
 se on kaurista ja suuria
 mitä aattehenne uurtaa
 se ei oo temmattu huulista.

Oli Jylön nimi Alli
 hän toveriksi salli
 ja toveriksi me kutsuttiin
 Oyl orastossa toimii
 Monet lehtivät ja hoivii
 ja kerran hänelle laulettiin
 Me Rajamaen herrat
 on monen monen kerrat
 Jylöjä saatu työhömme kün
 kolla kunnia on heidän
 vaikka koki ompi meidän
 siksi Allillekkin me huurrattiin

M. ki 29.3.27.

41.
Rajamain kööriin esittelylaulu.

Vikta jonka isäntä ei tunke puoltaa tuumaa
ihanteista kateista jonka pitää olla kuumaa
kun teikalla on hyvä mieli, sitä koroo hukas kieli
lylellon, lylellon.

Järjestys se meillä on, siksi olemaan nyt Oiva
Oiva joka cimmynä ohjauttaa ja johtaa
käs täytyy olla cimmynä johtaa että kaikki
pitää saaman luvun laulumia.

Osoi Villen laulua niin mielellänsä kuulee
silloin tuntee hienosti, ei oopperasta tulle
Vilje sunkaan hymyilee, eikä koskaan puhuttele
maullisen laulun kanssa.

Osoi Villen jälkeen tulee juttu Vilin vuoro
josta aina laulee tuo lyriko-laulon kuoro
Kaikki lauloi saada Vilin jontin pojat huikein
hulaksi esittäjä.

Mulla viatonla Venneriä, lemmussa ei tuuraa
kun hän ei osaa seistellä, eikä ymmärrä muuten
Nunkin kerloi Vennu itse, se on totta joutolista
likka-lapset menköön jonne.

Jännis Mase kiihossa on Dallapen kanssa
kellasti he ymmärtävät, toinen toisiansa
Martin sydän sykkäilee, Dallapen kun soinnuttelee
kaurhunla kaitoistansa.

Saimen Quitsa kokonut on komeellusta monia
mulla lemmilläkkään, ei hänestä tule onnitonta.

42.

Rikkiruisahana kulkee, rhyt värsuudet sulkee
skogja on kooprona oia

Kommersin Rojämäkeen Antikaisen Suli
kyyn läki langossa, ja äväreitä tuli
Se on vadaa monille, vaan aya ole hänelle
siksi hän jumpyä, jumpyä.

Oro voi kun tästä tulikin jo esillely piini
kun Yleisön Välu työtään laulun pääham kiini
sien on poika joka lykkäsi, oien puhua vain mykkää
- hupia unien maalle.

H. ki. 28.3.27.

Aurinko armas.

Aurinko armas lauraalla väikkyläkepi
parien parmas lauraana väikkylä
Ottamme kunnat kirkkaasti viikkyilee
Lorneton soitolahti meitä sinne jo vie
Ja sitkin sillan kaaret luonne jo käipyä
ruksossa illan airomme väikkylä
Rannalla lauraan kaupungin seurat käilyä
Saaremmen soitolahti meitä väikkylä

Soitolahti ruksa roikuu
notkeana selta lauruu
käsiparsi vankka soittaa
rallot vankkaa
Lornedomme espiän oia
kuokunuta, västään kenta
käärämiel meitä kultaat
kirkkora soittaa

Aurinko vaipuu purppurazusko saareen
 Tuulessa koivien lehdet laajuuille
 Hiljaisuus yltä, rauhamme yöllä kattaa
 aallot vain iltauuden kanssa leikkii lyö
 jalkien yömme, saa sun mun toipain
 leikkii yömme karmailta nautilla
 Aallot väittää, nannalla soillo hellekää
 Nuoruden riemulaulut siellä kirkkaasti soi

Nuoruudemme aika parhain
 ystäväni ylös varhain
 poistukohon huoli, harmoin, karmoin, armoin
 joka hetki elo entää, nuorikaudet omilla leillä
 kirkkaasti armas leikkii, riemuille karsain.

Ojyys kun lauha, saapuri onnekkaille
 rakkauden rauhan, salusaarillemme
 unhoittuu. Vainas, Tuulinen tahtelauvas
 kaukaisen kielolauton, sulle sointua suo
 Kuulamo rannoa, impiä kanssa kiellet
 kälseenne kantaa, väkkyvän yllä vien
 Ommme nuottaa, suukot sulle tuottaa
 Nuoruden riemulaulut silloin kauniimmat soivat
 Venetsia - illa koittaa, riemukaina sävel soittaa
 lausutakki reipas raikuu
 kaiku, kaiku

Ojyys kun lauha, saapuri onnekkaille
 rakkauden rauhan, salusaarillemme
 unhoittuu. Vainas, Tuulinen tahtelauvas
 kaukaisen kielolauton, sulle sointua suo
 Kuulamo rannoa, impiä kanssa kiellet
 kälseenne kantaa, väkkyvän yllä vien
 Ommme nuottaa, suukot sulle tuottaa
 Nuoruden riemulaulut silloin kauniimmat soivat
 Venetsia - illa koittaa, riemukaina sävel soittaa
 lausutakki reipas raikuu
 kaiku, kaiku

H. ki. 30. 3. 27.

Se naula vlti.

Säest. Suurasi muu asarikoiton laa. Kiy. G. za. Moskovaassa 18.4. 95.

Oyky mystä niinkuin pyökas
 julkistaa taas vuorostansa selmään
 kysy meillä kuka haluttaa
 jostain pienä liisumia kilmari?
 No, aina, aina meillä muurataa
 oli silten kesa haki jahi juu hui
 vanhat lystit kuurataan ja kuurataan
 tässä laasin kun innostuu!

Pakinkylään keuran malke ol
 joukollamme noikasella tällä
 hietolla siellä laulelot
 on ystäviä niinkuin ymännällä
 hien silten Pakin - Pakinkylään
 saavutettiin
 Niin synty meidän pöyryssämme
 juu - juu - juu
 kun yhtä pienä villunnaikoi
 plukka katseltiin
 sytty porssamme juu juu juu.

Ouo elikka villi sekä vakava
 siivoksi siisti ja cuko
 ol luonahulta melkan mukava
 hän innosteli laulumme kun laukoi
 me häälle häälle, häälle laulellan
 tuota sydämmemme tulisinna juu - juu - juu
 mulla vaikka kuinka riisatusti
 ilmaa haakottiin
 se oli turhaci juu juu juu.

18.4.25.

Punatahti riimeks vedettiin
 kylläkin vain voimauksen jälkeen.
 Tyttökin nyt tuskien katsottiin
 hymy hällä - loire oli kalpea
 Muut muuta herroja kun lopatti
 Joo Punatahtien riimimehin värsy juu
 Tyttö abloodye loputti ja poskillemme taputti
 Jee sehan oli juu juu juu !!!
 H.ki. 30.3.27

Sturmuon tulli.
 H.ki. 10.10.24. G.za

Sturkaisten tunteiden hyökkäykset työ
 sydäimmeni yllä matoon yö.
 Eivät vain yksi on järkeä yö.
 ruhtinla tempeä miks kutsuuntuli syö
 Muun hopean hille sun äänesi soi
 ja kalpeesi aarteita siluuni loi
 Nuo aarteeni kuumuut ruutit pois
 Ken jälleen on luoda pois
 Oksilemmen maahan huulilleni veit
 Lehturuudelmilla mun ojaaksi heit
 Uskoin hymyysi luotin sanaasi
 Saan paikkaasi unhoitukseksi -
 Oli ylenkatsa viittävin sun vastauksesi
 Kun tempeesi ruhtin kyynele, arsein
 olla ojaasi
 Muun kylmästi nauraan ilkuil vään
 ja villasit unholiaan ---
 Henkeni kaipa kuin kasletta maa

Voimaa mi voisi sun kuvas karkoittaa
 Silloinhan ehkäisi riita laulajlais
 kun, si tuo pilkka naurus, kajahtais
 Vaan valssin sävellet kün kiehloon soi.
 Viel uskonni onnellen, ehkä voi
 saan helkeksi laistellut unhoittaa
 kun unelmat kangastaa --

Eiks yhäti taas riennän sävelkarkaloon
 ja laulun tunteilani helkeks lechon.
 Ilo ilmuissani, leikin sanoillani
 vaikka huijos kiihtyis pöydessäni
 ja vaikeilaisi kuintka tuo sydänparkani
 muut rivit koskaan kuule, kes sulokaustani -
 sillä säälisi laido herättäisi en -
 olen lapsosen, laistojen ---

Turman Tulon lumman, lemmeisäni loit
 mi, kylvänyt on joita, si jerran mulle soit -
 tuonut pelitymystä, myös toisten loiville,
 vaina helken viihdytystä, onnunkaivuille
 Uhut tunteisten kaaoksen sieluuni muun
 sai unhoittajan ja unhoittelun
 huumeisten helkien elämykset
 skä tunteini herättämykset -

Sydämeni laulun sai lemman harhamaks
 ahustai painui sen sävel lummemmaks
 kai viihdoin jo yhtyy erheen vuor
 - Sii' aatos uusia kysäitä tuo -
 ensilempi hummytti näiden, kera nuoruusvuosien
 Vii yhätkä viillotat mulla, nui kentiä laistojen
 mi haastavat haavoilekille,
 Tulikieltä muistojen.

H. ki. 30. 3. 27.

Yksi ynnä yksi.

Yksi ynnä yksi se on kaksi - juttu -
kolmannellekin voi olla juttu
kesä jota vietetty on " nokassa
suuresta, tai pienessä, sopukassa.

Suontohon se L. karppejan puuhun orlää
pikkulytöt joskus päivästä selää
kun hih hih hih hih hih hih hih hah
hoh hoh hoho, hah hah hah hah
haha haa
haha haa

"Nokkangal" vetivät sen kellan puuhun
"Musi-lytöt" seurasivat mukkin suuhun
että hih hih hih j. n. l.
Musi-lytöt jätivät sitä ja lähtä
Nokkangal suunnailivat elämästä
kun hih j. n. l.

Nokkangal kalastivat suuren kalan
Musi-lytöt vannovat kullajan valan
että hih j. n. l.
Nyt se alkaa juttu, vaski hah hah haa
jota täytyy pikkuksen sulattaa, että hih j. n. l.

Quuri kala hah hah hah hah hah hah haa
polki vielä sonassakin hah hah hah haa
että hih j. n. l.
Osolemmal he kalastivat hah hah hah haa
luskimpa lahioivat kuivaakaan kun hih j. n. l.

Raffatus.

Hirvokalle se on omistettu
 tämä raffatus pienoinen vaan
 jota yhtään ei oo somistettu
 edes pienillä ankoillakaan
 Sitä voimmekan aiheeksi kyllä
 milä "notassamme" loimipahan
 Säs harrastukseemme näyllä
 mi kuuluu sen ohjelmahan
 Auringolta paistella
 tai kuulamolta loistella
 kangen mukaragi - on hata mukana
 sukatoria luvolaan -
 olelaan ja terjolaan -
 Ilot suuret nukumukkuudet sihdelaan
 kun parhaimmalkein salakuulet
 näin kivran laulellaan.

Tui tui tui, tui tui tui oma kulta
 salustimainen lemmikkini
 Tui tui tui, tui tui tui tänne tui
 oi uskoihan kauskehene
 Hirvokka on onnemme kehä
 mi kauneinta salaleri
 ah nauttia siinä on ehto
 kun tuntehet väreilevi -
 Niin ne viserilevät
 tellassansa kpräivät
 kasetit hokkavat, tunteit hekkurat
 tulla tulla monessa
 polttaa amor porossa -
 itse hymyy hymyy, tellan oressa -

Nuoliansa lennättää
sen kun ennättää.

Mulla mul mul mul mul mulla mullaa
jostas lähteli muualla kai -
sältä kos kos kos kos koskautta
sekä kylmyyttä tunteeikin sai
Alkoi mot mot mot mot motkoluksens'
josta luterahleti mottehen vuo
kunnes koi koi koi koi koi koluksens'
jälkeen Amor laan vuhlyä luo.
Vanha hm - launa
lörerrys ja Marina
nün st omu huill'
mull' ei ole meill'
Muill' ei kuulu motkoluks
eikä ko - ko koi koluks
Vaikka muillai pövelle
ois lemmon kirellys
nün sille kuuluu todella
vain tämä lörerrys.

H. ki. 1.4.27.

Vaalivirsi.

Myl kannalliseen laiskeluhan
käyri Suomen kansa
Jäi kukin koittaa kistillensä
työntäji parhaimmaksi.
Mut työtöisillä on
luo sakkia verraton

on sumat miehet karaislummat
luokkateistelussa.
Hei, vaaliin hurraten
on meillä Hurminen
on Jokela, on Nuemistö
on Sandra Lehtinenkin.

Porvarit ja nokkelaiset
omiansa kullaa
ja niiden nimen etehen
se tetteleitä kullaa.
Muut työläisillä on
tuo lista verraton
on siinä miehet karaislummat
luokkateistelussa.
Hei, vaaliin hurraten
on meillä Huhtonen
on Allila on Moisio
on Antikaisen mimmie.

Valtuustossa porvarille
nosket källä heivät
ja työläisredut hernekeittoon
useinkin he myivät.
Muut lajimat on
tuo joukko verraton
mes ovat miehet karaislummat
luokkateistelussa.
Hei, vaaliin hurraten
on meillä Lehtinen
on Korpainen, Vihorkoski
seka Omlon Gyö.

Ciskon vasta valtuusmies
 itsens ilmi antoi.
 He kunninkaalte kunnan varat
 kumariaen kantoi.
 Mut sitä vastusti
 tuo työläisjoukko, mi
 on monta kertaa karautunut
 luokkataistelussa.
 He, vaalien hurrahten,
 on meillä Rantanen,
 on Vuostarinen, on Varelius
 ja Ruutikaisen Lyyli.

Ei porvaristo työttömistä
 huolehtia huoli,
 on siitä sama työllinen
 jos ei taikka kuoli.
 Mut työlläisillä on
 tuo lista verraton,
 on siinä miehet karautummat
 luokkataistelussa.
 Hei vaalien hurrahten
 on meillä Paananen,
 on Harvonen, on Soisalo
 on Pelliolehden Olmi.

Porvariston hyökkäys
 on myös sekä oppi
 ett työlläisille asunnoksi
 kiviä koirankoppi.
 Mut työlläisillä on
 tuo lista verraton
 mis ovat miehet karautummat
 luokkataistelussa.

Hei, hulle hurratkaa
 on meillä Salomaa
 on Urtamo, on Huusio
 on Hajander ja Homppa.

Vaalitoimintamme kimppeun
 ohramakin hyökkäis-
 ja sosiaalidemokraatit
 hyväksyen nykyis.
 Siis meillä sentään on
 tuo lista verraton,
 mis ovat miehet karsistummat
 luokkelaistelussa.
 Hei, Vaalien hurraton
 on meillä Haapainen
 on Pakarinen on Pekkala
 on myöskin Mimmu Lumme.

Ja vaikka Vaalipereitä
 Riikin pojat viiväit,
 niin siitä johtaisvaalitornit
 säikähtäneet eivät
 jo jalkuu ennallaan
 näit, sehan tunnetaan
 et meillä miehet karsistut on
 luokkelaistelussa.
 Hei, Vaalien hurraton
 on meillä Nyllynen
 on Valenius, Kanne Mäki sekä
 Lehti ja Kanneon Hilma.

Porvari ja noket soimaa
 shokkailta Niiden
 on Niiden vertaist ei ole

herrasluokit kukaan
 Vain meillä, meillä on
 tuo joukko verraton
 misovat miehet karaistummat
 luokkakaisteluissa.
 Hei, vaalien hurrahten
 on meillä Heimonen
 on Auer, Rallo, Groönnroos sekä
 Cisarakesien Tanni.

Ja karkaan reilu työläinen ei
 huijari äänestäneet
 sit ehtaan kukaan päätytykään
 laula siksin eikon.
 Vain työläisillä on
 tuo lista verraton
 misovat miehet karaistummat
 luokkakaisteluissa.
 Sii vaalien hurrahten
 on meillä Cronen,
 On Vahlroos, Hurmi, Perho sekä
 Pielikaisen Tiina.

Osumellua on jo totuus
 että ainoastaan
 työläisedustajat työväit
 porroille vastaan
 Mut työläisillä on
 tuo joukko verraton
 misovat miehet karaistummat
 luokkakaisteluissa.
 Hei vaalien hurrahten
 on meillä Hurminen,
 Jon Jokela on Niemistö
 on myös kun Valtion Työ-

Vaalivierille Työläisille
 olkoon mielien tunnus
 Se salluu porvaria nimen
 saadan katon punnus.
 Ja muilla dittoon on
 tuo valla vrraton
 mi pienin uhrauksen vaaliin
 vaalilaistekussa
 Hei, vaaliin kurraten
 on muilla hukkoneen
 on allita on moisiio
 on Sandra Lehtinenkin

Stk 16.4.29

R.P. Juhannus Virsu.

Sävel: Minä hiipailin pilaa olen suonut (P. lan lastia)

Jussi on luoksemme saapunut
 kesävieranaa vihreäni oi,
 Zänne pöytäsi helmahan kantanut
 sulo - kukkasel luokkoni noi;
 pikkukoulujen elämän vrisortely
 on hukkua meidän myös;
 surinaurungon hellaan hyräilyt
 iki - helmiä Ouislogen puos -
 Nyt ralla - la - laa ja lalla - la - laa
 laus saarella joukolla lauldaan;
 se loivomus noi, alla valoa oi
 myös Rajamäen raitilila raituen soi.

Jokapäiväinen elämä on harmaata
 Vaikka huoli on aina uus.

Mulla Juhannusnärväi armoita
 viel' velhotti onnukkuus,
 kun ne lausovat hämyä mallekkan
 joita keltä elämässä noi
 sen seilsemät herrat ja narritkin
 joille "mammona" kruunun loi.
 Se kruunu on meidän leivästä -
 sen saamme jos annamme se väistä
 niille herraille sekä narreille
 jotka työksensä malle vain irvistel.

Olun Juhannuson kerran vuodessa
 kas sillä on kyyhkiä liis -
 näin kyyhkiä kahra juodessa
 ras velikka mielessä mies
 Luo velikka puori oli niitten
 (mijuhannusta oollannut ol'
 sillä Kalle oli kyyhkiä kaarrellen
 keli loivosi karkkelet'
 oli ääneensä haaveit' teltästä
 jossa kaikki on siistiä herttausta
 Kalla Kallella on, kulla Kallella on
 sillä Kalle on raikas ja tihmalon.

Kalle - poika seränsä lli poki nemi tää
 oli moukaran unhoittanut:
 kas melliinsä ealos laimmuttia:
 hei Juhannus on alkannut!
 Oma, kullamuru, pulmu, pullu, puhloinen
 tuo haave se kangastuoi
 ah nyhä olet lempeni kaunainen
 Mulla lohtelinko lunnustaa -
 Noin mandoliini soi
 jota Kalle poika loi

lastia)

sydän herkkänä illalla soitteli
 Tula ymmärtävän näille ystävä hän
 mi kuunteli soittavaa hengenvan.

Palas haavehet helkeksi kaupungin
 mi kaukapa siunsi maas' -
 kävi lehtiaassa, kariksi jo moutarun
 hiki helmeiltä oisalla siun -
 jumal' autta ne pienet pinninot
 jotka palkkana työstä ni siun,
 ja kuulemma herrojen meiningit
 että viellään alennuttan -

Ohra muillehet noi
 geri haaveensa voi,
 kun järki nyt tunnella vastahan toi
 kateikkona viis'
 kuli päätös siis.
 noi haaveen veki-hon vaukkaapa siis.

Mulla "omoni" kun pukeksa noi pisteli
 veti kallekin hymyhyt suun;
 oli juhannustulet johon riskeli
 risut, huulet ja kaiken muun;
 valo nostatti mieltä sekä uucelleen
 heräs tunleita hiedestä keu -
 koka salassa jo näkyivät - suucelleen -
 se oli näitä ai-jai-ai -

Uolla "haideari" soi
 sinne riensivät noi
 missä loisei jo temmelei, karkeloi.
 Kyllä juhannus on eu vallaton
 siksi että se kerran vuodessa on

Jai vuoria muutamia kizalleen

Ohi kallekin - aikan miehen tää
 tänä aamuna hikkauksesi työlleön
 oi kuulu siä mieheni siä.
 sinä olet ihan viltta-vuotta nuoromp
 vaikka kaksi on sylissäsi noi ---
 olet yhä siä minulle rakkaampi
 joka juhannus ah - hoh - hoi.
 Ohi ilmassa, meas
 tulut sävellet laas
 ilo ihmis - mielessä nuorekkaas
 Myllä juhannus on eri vilttalon,
 mutta miksi vain se kerran vuodessa on?

Se on siksi että aurinko heittäisi
 vain heikiden, lämpöä suo
 kun antimet työmäillä heikistä
 jo syksyä suomiehen suo.
 Eian karkkeli - kahlehen murraamme
 punalipsumme lehuos oi!
 Kun rullalle voimamme uuraamme
 joka juhannus koillaa voi
 Meillä voimahan on, sydän uupumaton
 Meillä voillohon usko on hoijumaton
 Himo - laulu jo soi, laule käsruosoi
 uusghäiskuntamme syrtä voi. H. ki. 16. 4. 27.

"Joulurissusta" kääntänyt Ville Alanko

Marilaisten porssi

"Rajamäen pojille" Ahti H. Enola

Solo: *Pöytä ---*
 Kuoro: *Mitä näin, mitä näin?*
 Solo: *kansan viuhokkaan*
 Kuoro: *Ahaa, ahaa*
 Solo: *mi Tuolan syömyyksiä nauran*
 Kuoro: *Mussa, mussa*
 Solo: *lamperella verla vuoli*
 Kuoro: *Uhuh, uhuh, uhuh!*
 Solo: *Vel' on*
 Kuoro: *Mitä on, mitä on?*
 Solo: *Suomi voimissaan*
 Kuoro: *Vai on, ~~miten~~ vai on*
 Solo: *mi vihollisen huimella pultaa maan*
 Kuoro: *Uuuuuuuuh*
 Solo: *pois, pois*
 Kuoro: *Minnhe minne*
 Solo: *tormet rauhaosal*
 Kuoro: *Ahaa, ahaa*
 Solo: *kun tulla tuuskii, myrsky käy,*
 Kuoro: *ja viuhkaa kaurinnoista luhli*
 Solo: *BOM. (kimakka ääni kirkaisee)*
 Kuoro: *eespäin*
 Solo: *MARS.*
 Kuoro: *miehet ujahat*
 Solo: *Yks kaks, yks kaks!*
 Kuoro: *Onit isiemme ikkangat seuraavat*
 Solo: *va! va! va! va! (kätvateleään marssin laulussa sikoi*
 Kuoro: *kunnes jokainen on pois näyteläimillä)*

H. Ki. 6. 5. 27.

Munan Markkinaraisu.

"Rajamaan pojille" Ahti H. Toivola.

En kerromme sulle sen tarinan
kuinka Matti sen Majan nai,
jälkeen sen Mauran ja Marjan
joka jokainen muistaa kai
Matti oli talossa renki mies
ja Majja oli pikaunen pien.
He kumpikin omat lehtivät ties
ja luvotivat vaalajain hien.

Oli Majja kuin ruusunen kaunehin
ja Matti kuin visamon puu.
Heillä kullat Majan kullakin
Matti Matti niin pääsi - ei muu.
Matti haasteli Mattimme kullallaan
sen kettimme yksin vain
Hän oli aivan vili ja hihakseen
ei edes halata tohtunut lain.

Hän syöttei Majalle vehnäistä
joka ikimen kului näin yö
Niin ja puhui joskus lehmästä
ja joskus myös sanoi että syö.
Matti lemmes ei puhunut sanaakaan
 eikä suukkoa anomus.
Jos Majja kysy "Mennäisikös pappilaan"
hän Mattia ei sanonut.

Näin kului vuodel ja aina ajoin
Majan ruinas ja Matti ol vau.

Muilla muistamme hyvin sen surmunkin
 kun käännyivät kottalon pois.
 Oi Majja, näet, sormukset hantkinut
 ja niin sitä kiehuttin.
 Oli Malin Majamme vanginut
 ja iäks hänet kahlittin.

Ja kuukauden perästä pappilaan
 Majja se Matinpa O.
 Ja Niin sitä joutui ukkolaan
 ilman että hän aavisti ei
 tän edelleen oli vain hihalleen
 sanot sanota pöyrässä kaks
 Ja illalla Enukkuu ruolessaan
 kun ollut ois valon kysä.

Niin jalkui vuosia kymmenen
 ja edelleen kaksiksi vuor.
 Jo suuttui Majamme raukainen
 ja Manas "Jo Niin on hui"
 Ja etkö tiedä Miko Naumisiin
 me menneet olemme oi?
 Siinä olet kun nolla Mokka Niin.
 etkö tiedä Miko luojan sun loi?

Jo vaikasi Matti arkkalleen
 "Oro tiedän sen tottapa heu
 Biles' Mies se antaui vaimolleen
 että joku pois nuoret nai
 Matti tiedän senkin, eiä tiedä
 Etä täylyy muna miehenä sua
 Oul' Mikkim ja ei seä keräillää
 Ennen aamua Milenkaian Muc.

Onnalla yhtiä ei Onalli vain lellämyt
 Erakka kuitka hän ylläkin
 Miksi Majja lullapi oli lellämyt
 Sinne nukkuma kamarion.
 Onyö silä, hän vinnut ei aavistoa
 Mistä johlui, että loppetta sen
 Luo Majja lillansi laivaltaa....
 --- No - se lujon lahto ol kau.....

Talven Muistot.

Talven muistot ensin lauletaan
 päisin kun saataisi
 Lyölä nyt juhlitaan
 Harvoinhan pakkas näivä päistelee
 paljonkin harvemminkin ilomme loistelee
 Orien Talvet Lyölä ja duskoon
 Parhaaksi kääntyyi kulkija sen,
 Erakka sai lyölämyy tummaisa turmaise.
 Järräaksi lyöläisen.
 Päivästä päivästä kuljettome vain
 Tuulooi törröitä kuskoriin
 Saavu jo, Saavu, kevät sä armainnon.
 Velei siskot sävel vaihdellais
 laulumme iloinen
 Niin jos vain saalellais.
 Laulu meidän laulu onpi täi
 Suruisen siksi sen, sävellet heljää.

Ojuntien syösty on luokkamme kallis
 Karleiden sotien kuulet sä Crin,
 Murjuikin lolkasi vallias valkoinen
 lyöläiset Suomen maan.
 Raskaana kironojan lailluvi lie
 raskaammal bangilla kahleensa lie
 kuuva ei viel ei, oyojen kyynelleet.

Uollul senlän usko meillä ei
 Larmotia elumme lien cuki nuoret hei,
 Herran meille päivä kirkastuu
 riemukkain, onnekkain, elämä aukeutuu
 Murjuista kanna nousee kun Herran
 Hurstana, silloin valta on lään
 silloin ei lyöläisten sotajain linnosta
 raadellen loista joi.
 Päivästä päivähan kufemme Crin.
 loivehet nurmassa kuuksi Crin
 saavut, saavu, kovat sä sulainen.

H. Ki. 13. 8. 27.

Imigrojan laulu.

R. en. pojille, Ahli A. Einola.

O'issa joukko on Rajamaen poikia
joilla kurssi on kaikkialla oikea,
Me maailmaa hymyhuulen Reisalaan
ja murheel kaikki suureen Reisalaan.
Vai'k' menneen ilään, elään
ja vai'kka veloon elään
Niin kaik' on ohrat, veri kuu
joka helkijuu.

Herran Järjässä loppeluhun jouduttiin
ja vihollinen koitti käydä meihin kiin,
Mutta urheina me puolustella soilettiin
ja juoksassa me raukka soilettiin
Vai'k' menneen ilään, elään j. n. s.

Herran Apukass' meil' ahdistivat leijonat
me syöä meidät meinasivat pigoonat,
Mutta yhdet meistä elivät kun pienentää
me ei huofinmeelkään enää enempää.
Vai'k' menneen ilään, elään j. n. s.

O'as kerran me Rajamaille jouduttiin
jääkarkujen kiertäminä saarroksiin,
Mutta niille kun me viisiamme Reisattiin
me nauruun kuoli, kuoli totta Niin.
Vai'k' menneen ilään elään j. n. s.

O'illon vihdoim viimein kaakserikkoon jouduttiin.

ja joka sokeka laivan kanssa sukullin
 Multa siltäkin me juuri siin' hukkua
 Näin jättäkö väisikö malle (vissailiin)
 Vaik' menneen ilään elämään j. m. p.

H. ki. 13.8.27.

Se jazz.

Re. en. pojille Ahti H. Einola.

Yh'cimmujen lahti ja jazzien mahlit
 Tämä maailmala hallitsee.

Se ukkoja, akkoja, rampoja, nuoria
 lahtehinsa vihlisee.

Se pohia väjättä, ja ahleita kääntä
 ja lunekia hemaisee.

Sulaiset suukkoset, katsehet iloiset

se-se jakelee herran jee!

Mulla, mulla meitä naurattaa
 lämmä kuinka maailmala hassuttaa.

(Chauraa)

Maailmala hassuttaa.

Jos menet vaikeaa minne, tänne laikka sinne
 Jorin aina vain seulla saat,

kuink' rumppujen jyske ja laipasten ryske
 laillaan laipaa ja maata.

Por jazzissa laikka, ja maailmassa aikaa
 että kyllätkesi laahata saat.

Elämässä
j. n. p.

O ihanaa ha ha haa, lausua joutua
se-se hemautsee ai jai jai!
Mulla, Mulla Meitä naurattaa
j. n. p.

99.

On siimmi on muodiss' ja jokaisess' puodiss'
niistä asioista haastellaan.
jos syntyi lapsi, niin laikka kakei
niin silloinkin jazzillaan.
jos kuolee nari, lai vihittää pari
niin siimmi se syansa saa.
aina vaan, missä vaan, kaksiaan, laulaaan
keli jazzallaan aijajaa!
Mulla, Mulla Meitä naurattaa
j. n. p.

lää

Jos kuolemme herran, niin edessä herran
kai jazzaten lausimme.
ja silloinkin vielä, lairahan teillä
me hyppimme siimymme.
kun soiton on auro, kano enkeli-kuoro
me jazzia soittamme
hikkeen, hurraten, nauraten, laulaen
me piirrimme vielimme
Mulla, Mulla Meitä naurattaa
j. n. p.

ra
suuttoa.

sinne

skt

Jos herraamme suuttuu ja pahaksi muuttuu
ja harrahan meidät vie
niin silloinkin siellä, helvelliä siellä
meillä jazzaten hauska on lie.
jos pahan mein nakin, piru voi pahoin
niin jazz sen parantaa.

a

Onnea, iloa, sopua, riemua
silläkin paheen saa.

Onnalla, muilla meillä naurattaa
lämmä kuinka mailmaa hassuttaa
(naurua)
mailmalla hassuttaa.

Hiki 14. 8. 27.

Hirvinokkan tervetulo.

Semua meillä aallokoiden laa
siellä löytyy samuruskon maa.
Hirvinokkaa kaunis viheröin.
laulut raikuu päivän sekä öin
Tulla, vieras jos voit meille
terve tullaas vaan
kun aalleesi runaisena
runaisena kokeaa
jokassa olla saat.

Täällä varles aurinkoa saa
keväpäivät täällä urheillaan,
Sinigilviin keihäs karku vie
leikitellen uima rantaan lie.
Tulla, vieras jos voit meille
j. n. e.

Tyttö täällä päivän polttama
konnas alle pihjaloiden saat,
Suulelema on jo auringon
konnien he sillekin duo suulelon.

Tulla, vieras jos oot meille
j. n. e.

Suuraa meilä aallokoiden laa
siellä löytyy samurakon maa,
Hirvokka kounis rihejiin
laulul raituu päivin sekä ein
Tulla, vieras jos oot meille
j. n. e.

Suuraa meilä luokkalausleluun
yhtävoimin siihen valmistuu,
Houlunasi Hirvokka laa
laistolaulul jossa heläjä.
Tulla, vieras jos oot meille
kerre tullut vaan,
kun lippumme punaisena
punaisena johtaa
työläis armeijaa.

H. ki. 14. 8. 27.

Muolihulluudesta.

Profi. Antti H. Sinola.

Muolihulluus on valalla
asi yläpäin Peltamoon,
rahat saatu kulta ja rautalla
se ahmii arjelt koon!
Se peli syö hihat ja helmat kaik'
ja rinnatkin payastaa.

Se Muoli on villi ja ~~hakee~~ ~~mitä~~ vain
kun uhrejaan vaivastaa.

Muoli, Muoli oi
jokaigen kuulilla soi,
se höhliksi vanha ja nuoret saa
ja se pukee ja pajaistaa.

Myös muodiss' on hameet sellaiset
jolla polvet ne pajaistaa
Niis astellen vilustuu neiloss
ja ne rukii ja aivastaa
On potkut lukat ja chinglatut piäät
ja kangas on harsoa vain,
oli kesa lai latvisei pakkasää
sama puku heillä yllä on ain.
Muoli, Muoli oi
j. n. r.

Myös muoliin on tullut jazzit ja muut
charlestonit ja sellaiset.
Niitä soittavat kastrullin kannet ja luut
värkit ja milllaiset.
Niitä lausutaan polvet yhdessä näin
ja menneen eolot ja laa,
ja seissäin, naikalla, juustaan piäin
siinä vaikkapa pussata saa.
Näet muoli, muoli oi
j. n. r.

Tän kaiken kysinkin ymmärtää
kun halua riittää vain,
ylen raskas on matonien elämä tää
ja hauskaa oisi ei lain.
Näet muoli tuo sulla ain lullossaan

69.

Sen tietää jokainen kai,
 kun vaallat on vähän.
 joka päivä on vain
 kun launa päivä ja lauantai.
 Muoli muoli ei
 jokaisen huulilla sei
 se hohli kodi vanhat ja nuoret saa
 ja se pukee ja paljastaa.

H. ki. 14. 8. 97.

Musta Sam.

R. m. pojille. Ahti H. Einola.

Tämä Sam mies Cyrikan
 on Musta ihollaan
 on ilomielinen,
 ja herkkä kielen
 eikä piinkun valkoinen mies.
 Mustia murheinen
 vaan Samin laivas kirkas on
 ja mieli huoleton.
 Sami on malli hän mailman ihmisen
 kallaisteni tulisi olla jokaisen.
 Jos murhe mua painaa ja vetä ahdistaa
 Näin soitellen Sam pois ne urhoittaa.
 Yhös mies on valkoinen
 Suoras puolo - impen.
 Jos suutaan kohtaa suu

Hän koki pungsua.
 Mutta Samin toista on,
 kun hän nostaa suutelon
 Oa pumasta, en vaalea,
 Näet musta rinta on.
 Ja kakaass' jos joskus Sam nyrkin
 silmäin saa
 Näin sinelmää ei tule, kirkkunaan kuroa
 Ja paha vaimon pakana
 Onen niskaan tarraa kiin'
 Näin soillelen ja laulelen säin!.

Tämä Sam on heuras mies
 Viel' kerran, kuka ties,
 Mun kideriksi valitaan
 kun saarun perikkaan.
 Moni silloin tyloist' jäi,
 Sillä heera kuumurtaa
 "Sam ensimmäinen" laivarlastin
 Vie tyttöä mennessään.
 Näin ihmeasti jos saattais vielä
 kerran luuraamaan.
 Niin silloin herrat valkomaamat
 tulkaa kalmiaan
 Kuinka keskell' vaimojanne Sami herra löä,
 Näin silloin onnesta karkaa.

Jb. 11. 10 27

76 Solakoulun - pojat

Suomessa jylläivät hakaristit
 Sitten kunnat leikkiin käy kommunistit,
 Solakoulun - pojat soivat
 Voimakkaat ja suorat, noijat,
 joilla sisua on tuhannesti.
 Hei hei juu.
 Kommunistit, nistit, nistit
 laulavasti laulaa laulaa
 Onnela, heitit, heitit, heitit
 onni tiedossa juu!

Hauskana leikki on sullein siellä
 Näin pojat si kysy "pussun" miellä
 Hei! Solakoulun - pojat laulaa
 laulavasti laulaa laulaa
 että kakaerissa ylipäätään kysy - hei - juu
 Kommunistit, nistit, nistit, j. n. d.

Kun työt maahan on lahtarismi
 Näin kookoo työllämme kommunismi
 puna - liput tuottaa yllä
 puna - solurit ne kyllä
 pitää huolen että pysyvätkin
 hei, hei, juu
 Kommunistit, nistit, nistit, j. n. d.

Jb.ks 4.10.27

lää,

Syyslaulu.

R. en. pojille. A. H. Erilola

Syyskuun on olt' erinänsä soittaa
kellaisina lehdet lentälee.
Vilja silkkisukkaa nauttii jo villaa
naha puulankin Orenat turmelee
Syys on, Syys on,
on kylmä, ei' ukkukuu,
kelties, kelties,
ilke kuukin jo onokomassa koomelluu.

Olet puistolain kukkasel jo kuolleet
plankkarit on laikkineet jo pois.
ja ne pojat, jotka, lilloja on nuolleet
sen seurauksel toisille jo pois.
Syys on, Syys on
kuk' olette unkoittuu,
siks' lie, siks' lie,
nyt jo hallan kylmäks käynyt on kultan suu.

On alkanut jo pihokaisen koulu
ja ukkahilla on hauskaa niin,
kuin joka päivä niillä on joulun
ja kora kure helvettiin.
Syys on, Syys on,
se ihmiset villitsee,
siks' lie, siks' lie,
vakaat aurinkokin nousuansa hillitsee.

Si laulela

Pölyjoutavat nyt auringassa karkaa
kun pimeässä kukaan kiitä nää.
Ja jänkkäiset aavaan kiitä amlaa
sen virallaan kun suinkin annattaa.
On syys on syys
ja laakkeita kappailaan
siks' he, siks' he
sillä ulkomailta asti lämmee vaaleutellaan.

Milä siinä vaikk' onkin kesä loppu
aika aikaansa on kerrallaan.
Tasolominnassa myöskin nyt on loppu
kaikki seisokaamme jatkallaan
Syys on, syys on,
säs laimehen yhtykää!
Säs hei, säs hei!
te profilaarit amlamaamme yhtykää!

Hki 11. 10. 27.

Yhtä ja toista, Mitä vain ...
 Raon pojille. Ahle H. Eronen.

Maailmassa läpählii yhtä toista.

Mitä vain,
 kysäi, paa lukuttain, vähittäin
 ja sayottain.

Yksi hautoo surjansa, toinen
 nauraa iljansa

kolmas kuu kii juovansa, häciäci!

Täälläistä on maailma,
 kaikki läällä jolain saa,
 ja aina jolain uutta läällä
 sattu uuu jiuu.

Ilkikk on paikallaan
 laikka umpallaan,
 läpähliiköön Mitä vaan
 aina kaikki arveltaa,
 uupuen kuunk' aina läällä onnistuu
 se noi, hän loi joku maku ...

Isäku.) Hallitukset Suomenmaan läimästäi
 uudistuu.

Minnen päivä kerrallaan

laikka jokus keko kuu

sitten jälleen muitten mallin

ka nsa patee vallopatlin

uudet kaaket pannaan lalliin, hää!

Tälläistä on maailmaa, j. n. t.

2. sakuista) Joudut jos sa naimisiin ulkomiesten suomenlaan
 ja ojan lailla joudut nunkkuin
 kaakki luita kulkemaan.
 Sitten raskaat on sin olla
 olet voin kuin pahas nolla
 lausut kaikkeen sovinnolla, hää
 Tällästä on maailma, j. n. s.

Haikenleiset Oksamannit, lottaneidet
 hymysuut.
 S. & laisten kumppanit,
 lääkärneidet ynpä muut,
 karvullista hävillärat, ulkomaille matkustavat
 vallookin huiputavat, hää!...
 Tällästä on maailma, j. n. s.

Ouluskunta jälleen laas, suula soittaa
 kotkassaan.
 Ei paukaa löydy Suomenmaas'
 missä siä kuulla saa
 radiolla kaikkialle, koti sekä ulkomaille
 hehkuun ja lairvahalle - hää!
 Tällästä on maailma, j. n. s.

Ei lauleta. { Heillemme kaapajat polyanra vahlaitee,
 Jänkiläiset aatijat sokkoselmin
 vahlaitee.
 ja trokari on tällä puolla,
 patsarit on tuolla puolla,
 selmät halla selkäpuolla, hääää!
 Tällästä on maailma, j. n. s.

Gl. ki 2.10.27.

Herääminen.

K. on. pojille Ahti J. Einola.

Jo saarulin onneni Maan
 Sen riikdyn lunta ja saan.
 Sall' autenko ain' loistaa
 kuin raskain Maan ystävä se oisi.
 Murheita lunne nyt on,
 on huolia arkisen.

Tää murheeni kaikk' poistaa,
 täällä riiktyä iäli voim.

Hei herättäkääte
 töihinne riittäkääte!

Toimet jo kutsuvat suo

On raskas kotitalomme

se luskaa, länna on

Teko heti hei, herättäkääte

Muuten oi naitkää naitte,

sero vie mieroalan, oi!

On kova kotitalomme aina

ain' asti kuolemaan

Unikuoret nyt sevästi nään

simulairahan ylläni pään,

Nään virran kuin buljanturvon

ja keijut nään tarassa lymyssä yön.

Ulkä lää vaikka on vain

on huolia lunne nyt laun.

Tään keijujen korkelehon

kun kun-kuulat kulluina sorttaa

Pian hei herättäkääte j. n. l.

Oun helmaan kag kanssani Oun.
 Arki, uunua nui laulelukuun.
 Siell' onnea kyllä on
 Arkk' arkes oia kohdallas kuunk' aemulon
 Ounham siell' uinlaas, saat.
 Siellä aistaisel melsät ja maal,
 Siellä leppoisia uinalla sun,
 Asti stihen, kun lehtaa näin soittaa:
 Pian hei hurätkäälle
 Läkinne aientäkäälle
 Oimel ja kultural suo
 Oun raskas kohlalemmi
 Se luskaa läynnä on
 Oiko hili hei, hurätkäälle
 Muulon oi nälkää näälle
 Lero are miorolaan, oi!
 Oun kova kohlalemmi euna
 ain' asti kuolemaan.

H. k. 5. 10. 27.

R. P. O. Lm --

Ville Alanko.

Soolo). Hullekukini, mä lömmän sua
 sun elämäsi on mun
 aij' oma armaani sä hyviä mua
 kullon omakseni mun.
 Remmälläsi kulkea
 mä elon okaussa vaaan
 sun sytkini sulkea
 Sinut armahani saan.

Kuoro).

Ha ha ha ha ha ha ha ha
 lää on kaikki mukavalla
 ha ha ha ha ha ha ha ha
 ha ha ha ha.
 Mulas turhia sinä haaveilet
 ootla rakkauden tynnusluksia huikeat.
 Aij' silmäyst' tuo tyttöön noyaan
 toinen sulla saton kora
 salua on elämässä rakkaus
 Aia ilmoille suruasi aivokela
 sä itessä' lassa' porukassa huojenna
 Täät' iloa kyt' sulle aillaa
 onneadma kaikki kyllä
 kupa ei ole elämässä harmia
 (huo meidöl' on on kuin ha ha ha ha
 ne mielessä ei no kangastoa ~
 vaaan viemys mull' ein aillaa
 koillakaa le silä millä
 Mun ei ole elämässä harmia

Joki 5.10.27.

Tralli - laulu.

"Rajamaän pojille" Ahti J. Einola

Kul laulamme me pienen visukallin
 Jorkeen ehti ovalaailun mallin
 On ahuunamme kaikenlaiset jutut.
 Skandaalit ja kaikenlaiset
 Hak - haka - hak - hak - hak - haa
 " " " " " "
 pikku syntynyt mulle lulu.

Ens' löiksi lahdemme me ilmyantaa,
 syyn miksi juorut leppäkiellä kantaa.
 He liaks luottanut on juorujuuhan
 ja siksi juorujilla kieltä
 Hak - haka - hak - hak - hak - haa
 " " " " " "
 avot mahdu enään suuhun.

Myös lahdemme me siihen suikkaan villaa
 Mäki' muutamal si kieltolaisla püllaa.
 Heillä on varmaan aivis' jotain rikaa
 ja siksi piläivät he veljensänsä
 Hak - haka - hak - hak - hak - haa
 " " " " " "

gassa ryömyväistä sikaa.

Myös ilmausemme miksi kaikkialla
 Meis on oyo - akkarallan alla.
 Has siksi ei naisen seuru on seuru paasi

ja ukkomies on kummi suori...
 Hah-haha-hah-hah-haa

"suuri pilkkaava aasi"

Miksi meidöl sulhasia vahtaa sekä puskaa
 ja tuottaa poloisille kaiken lausta luskaa
 Se jökötti siitä, ettei työt malla
 maistamalla olla vakkam...
 Hah-haha-hah-hah-haa

"joka pojan nenän alla"

Ja miksi vihatuksi anopit on tullut
 sen tietää kai niin viisakat kummit
 Se ei ole värgyllään he anna vihetrauhaa
 ja luttojen hallustakin he jo
 Hah-haha-hah-hah-haa

"värgi poikaa haukkuu rauhaa"

Kai läimä hatti lallia kertaa ailla
 siis saamme kummita ja kummita kyllä
 Meillä uuden laulun laulajaksi on hoppi
 siis kädet ristien rinnolle ja
 Hah-haha-hah-hah-haa

"harlaina sanokaamme loppu."

J.B. 5.10.27

Nyrkkily laulu.

Mr. P. le. Ark. H. Vinola

Olas nämä juhlat, aivot sekun
~~reikä~~ rintaa pullista.

Mull' omia hiihi, miestä viisi
 alle nyrkein mullista.

Ei rikassa, vaan sovinnassa näin
 näin, näin, laas askel eteen ja laaksoyriin
 ja sellen loisiensa ymmärräin
 esimerkiksi leukaan näin.
 Sääntöjen jälkeen tiilystä ja rusteillaan

Jos tulee sola, älä ole
 kovaireita huulia,

vaan nyrkit näytä, näitä käytä
 vasen ukkon huulia.

Ei rikassa, j. n. d.

Jos huulet peltiä, sinut jättäin
 toiseen Vileen ihastun,

Niin kutsu Vette nyrkkisille
 ja naamasiansa luvon kuu.

Ei rikassa j. n. d.

Jos tulee varas, nyrkki peras
 kaurius on kuralle.

Hii! hankat käsien, siten pelosin
 ja näytä oikein kuralle.

Ei rikassa, j. n. d.

Jos valtakuntain, eduskuntain
 asiat käy mentyyn päin,
 Niin parast' oisi jos he voisi
 Nyrkiin tehdä selvää näin
 Oi vihassa, j. n. l.

Jos missä on naisen, rahanlausun
 Joll' ei konnaan rauhaa saa,
 Niin oia hankat "eksteä Ranskat"
 jälleen rauha paljoo.
 Oi vihassa, j. n. l.

Nyrkiä voittaa, voitte koittaa
 Se on meidän loivomme,
 Ajda! lora! mailman sodat
 tällä lailla valkomme.
 Oi vihassa, j. n. l.

H: ki. 5.10.29.

Budjonnyin valsurain Marssi

Punaista valsijoukkoa me olemme
 tarina salasanaisel meist kerroilee
 kuink' oiden tähti kirkkahiin
 ja päivin hurjan myrskyisin
 Ahtkeina me käymme lauleluun
 Budjonnyi meitä aemuun laistoon vie
 Nyt jyrisköön
 ja kulta leimulkoon
 Nyt leimulkoon
 Tätä sankarjoukkoa on kaikki vaan
 ja koko elämämmme laistellaan.

Budjonnyi ompi meidän oma veljemme
 on kampa ruostamme ja karssamme,
 on Viroshilov urhokas
 tuo päälekkömme Larmokas
 ei turhaan ruodala hurmellaan
 Budjonnyi meitä viemään, j. n. l.

Tuulesta puonalyppumme kulmyaa
 kudaimme auna sinne, missä laistellaan
 me laistoon entehimoissaan
 Ainnaimme hurjaa hurjempaan
 Nuimille pääsimme laistellen
 Budjonnyi meitä viemään, j. n. l.

(Vimmemmin värsy sama kuin ensimmäinen)

Ab. Si. 6.10.27

Ihmiso - elo.

On ihmiselo kurama valtan nyt löi
 pyörälle ihmisiä menneä on pää,
 kaikki se mikä tänään on mahdollon
 huomenna, mahdollista muuttikin jo on
 Vaan luola ihmetellä aikaa nyt saa
 vaikk' halkeus laivas, jalkain alla
 repeäisi maa.

Musiikkia Amerikan laulpi kuunnellaan
 aulolla koki neidot siellä valilaan
 Afrikan nekerit luola kalvauksaan
 lausuvat jazzia muotovaallissaan
 Vaan luola, j. n. e.

Lampaat ja valsa me huutokauppaan
 me oltiin saa ken emin lausopi Vaan
 Vilamunat opletkeista oltiin
 mieli sammun, päivän, iltoin suurvaks'
 naukkaan
 Vaan luola j. n. e.

Malka mikä lehtiin tänään aulolla
 huomenna kaujo lehdään lentokoneella
 M' huomenna jo sekin on aulon
 Melli olkapaikamme jo sillon oma
 seve on.
 Vaan luola, j. n. e.

Suolla tänään, ihmisen ehkä aistia vois
 haudata miitä se, sekin vanha lapa ois

Vaan polttouuniin kuumaan höyryhyn
kai laivassa jo totuttu on ruumiin
höyryhyn.
Vaan tuota j. o. e.

Olen parokkain sinon lorkkaan sulkiin
 syyläinen ja vain oli, sinun selkään sulkiin
 Nyt laus on kaikki lorkkaa haavilla
 Se linnaan joutuu ken vaan näyttää
 punavagella.
 Vain luota j. n. e.

(Väimäinen värsy sama kuin ensin.)

H. ki. 6. 10. 27.

Elle Naïm!.

Chas. H. Pinola.

Kulon lauska on elämämme kuin
missä vain kuulumme.
'erhat' hukat si mielämme paini
me kaikelle vain nauramme.
'ässä maailmas hyö' on olla
kunhan aalaa
ilot oikein näin irroitella vaan
hui, laulellen ja naurellen:
Oon raskas mailman lie

Jäin siitä hillore!
 Me esäi vikklaan
 ha hahhah haa
 Oi mennä lauvuun
 ei myöskään helvelliin
 hei, meillä riittää maa
 ha hahhah haa
 Miellämme saamme kunhan kovenlää
 Muu kaikk' on meille aivan yhdenlekkorää
 Siis maiset murheet pois!
 ei kenkään suura voio
 jos aina nauretaan
 ha hahhah haa.

Ja miellämme surut surkastaa
 Naurakaa hah hah haa
 Jos vihamieheltä lähtä ahdistaa
 Naurakaa hah hah haa
 Nauru suulla, hyr' on olla
 jos vain wälään
 Tiih' oiken näin irvotella vaan
 hei, laulellem ja naurellen
 Pois huolet rinnastain
 ja puolet murhuistain
 Me nauraa tahdolaan
 ha hah hah haa
 Jymy elon suola on
 Sillä ilman onnelon
 ois ihmis- lörssi maan
 seks' hah hah haa
 Nauru ja laulu miellä kovenlää
 Muu kaikk' on meille aivan yhdenlekkorää

Sis (maiset) mukheet pois
 si kukaan surra pois,
 joo aina naurataan
 Oha hah hah haa.

H. ki. 25.10.27.

Sulkulaisille.

Kyöri 19.9. 27 Paavo Salomaa. Sävel. Marokko.

Tehlaan melake kufjenlannyt on
 rautakorut syösty laisiohon
 Taisto lymä onhan tuo
 veltokaites myös päi suo
 rautakoruan lortu veltokaites
 karkoiltaan tehlaan. Musta peikko
 myörrataan valla sortajain.
 On komehet nyt suommetel
 nu komehet, sirokoot, sirokoot
 suniaan.
 On ojanat ja kyllykät kauran me ollu
 vaukko ois kufjain loputon
 muokat syösty laisiohon
 ja me laisillaan.

Pöytäsi seuro. luo on lausonnus
 laan ei ojanat vauras lausunnus
 Jalkuu peikat saastaiset
 nalka lausua lyötäiset

Isien kylmät, Isien Viima jämen
 Vaan ei muuru oja jättänyt
 Kyrjyus nalka hälle kulta ain
 Veiemme, kyyös myös si arlamaan
 Veiemme, rautakorua kaikk' aullamaan
 O'pigua silloin vakarankin soitayan Mahle
 klon Vaan yhteen aintamaan
 kaurat oia kaula Maan
 Niin me voitelaan.

Kasi kähen kaikki lyökäimme
 Nalkaan soitua voi Veiemme
 Nainlyci ei Mullaan sika
 joutti upas laistessaan
 Vaula - korat kätty korion voitaa
 Vorton pauri hälle vamma kertaa
 jos on lyölaisoyal kasikkain
 :: Laistelo, si heidän yksin oo
 Laistelo hälle kaikille oille myös
 On ojana jo kylliksi kauran me ollu
 Lyömme kädet kälehen
 Oycun annat yhtehen
 Niin me voitelaan::

K. ki. 25. 10. 27.

Solilaan hyväsljiälto.

I
 Kuule lyltö armas oi
 kuule tytöt kuminoi
 Tuot soittaa vapauden on
 vii meidät se laistohon
 Kuule lyltö armas sä
 kuule sulle kuiskaan mä
 Sinua muistelen ain
 Minua joskus sä vain
 Sinisilmäsi sun
 lumosi mun
 Siksi kun ne kuiskuvat
 oi ole mun.
 Kullakutrisin päään
 edessäni nään
 Miks oi armas kätesi
 Noon värähtää.

II
 Kuule lyltö armas sä
 kuule sulle kuiskaan mä
 taistelun melokheissa
 saattaisit koatua mä
 Kelle siinä muisto jos
 kella kyynelet vuotaa pois
 ken katseensa haulaami hois
 seppelien kaunoisen tois.
 Holko on mailman lie
 haulaan se vie
 Kuolo sista vapauden
 raskas si lie

Kuolo silmäni muon
 jos sulkeenee.
 Oamu armas vapauden
 mulle aukenee.

Hyväst' jää, siis armas oi
 kuule lähtös, korvet soi.
 Eromme helki jo lyö
 aukenee synteä yö.
 Kuule armas, armas oi
 kuule tykit, huminnoi.
 Tuo voitto vapauden on
 vie meidät se voittohon.

J. Ki. 11.2.28 — J.

Surullinen laulu.

R. n. p. e. A. H. Vinola.

Oyl' murhe miellämme painostaa
 ja huokaus rinnasta pulpahtaa,
 Onnet murhuita muilla on sadollain
 ja ikäviä asioita lopollain.

Yöns' murhe on raskasta laulua
 kun annettua hallitus kaatuu
 joka maalais liitos oli rustattu
 ja Ruuhimäen-jululla mustattu.

Se hallitus rauhaa kannatti
 Vaikka kansa sen ylen annatti
 Ei herää jo kansani huomaamaan
 ja syvenny asiaan seuraavaan.

Ei ollut se hallitus kalala
 Vaikka lyuli niin kansamme malala
 Se ei aikonut kansamme pelkuttaa
 Sen piti vain muuten keltuttaa

Se varmasti arveli Suomen maa
 Silloin ikuisen rauhan saa,
 kun myydään kommunisteja pois
 ellei solidaat toisiaan surmata vois.

Myös loimen murhekin mielessä ois
 jos sylemme senkin kielillä pois,
 tarkoitamme Italian juttua
 sitä Mussolini - perua tuttua.

On täällä se Mussolini tarvittais
 että maalaisliittomme vallan sais,
 kyllä kansamme järkehin harvahiis
 jos jaskistit meassamme vallan sais.

Ei riemua silloin maalaisten
 se rajaton oisi - usko sen! -
 joka murkass' silloin ois hirsijuu
 ja kapulaa täynnä ois kansan suu.

Ei jospa se toivomus toteutuis
 että maalais liittomme riemustuis,

Ja ikuisen rauhan laakerin
 löis kellohon työmies - saakelin.

Siis sallikaa pellon lonkiaain
 ja lannan aijain hallita vain
 Niin rauha on maassa kaikkiall'
 ja tyhjyys valialla muu' mail'.

J. ki. 11.2.28. J

Hirvinokan klubi.

os. puuro virvestä

Ja Hirvinokan klubeista selvää lehläis
 hiukkasen tässä välillä,
 joist porarit, ohraat, saromalehdet
 eivät ole vielä selville.

Myrskylä, Uumela, Poikala
 Munkkukula, Riimula, Remula
 Klubi vanhojenpoikien, Rantamäenpoikien
 laulun sanojen värentäjain.

Tukapuuklubi kun päähineet lailloi
 Puna partio seurasi perässä
 eikä P. T. Kookaan huononni ollut
 sillä lünat oli samassa helkessä.

Ja sirappiopposuomni
 se yhä vain vastahan hakkaali,
 klubi Vätsäläkkien, Rantamäenpoikien,
 Norvarentaisten västuslajain.

Polkkalukat kun muoliin tuli
 Niin vastustajat ne jäi ystyi
 Pikkikärkisten karkien kättäijille
 Vastustus yhdistys ilmestyi
 Ja pienessä Parviyongissa
 Oli vanhoilla pojillakin riemuisaa
 Klubi Harmaa - Veljesten naimisiin aikovain
 Tanssimisenkin vastustajain.

Viel' yhdestä klubista selvää leomme
 Mikä oli kaikista tärkeimpi
 Se suuri oli ja jäsenrikkain
 Ja mieliala siinä oli herkeempi
 Sen nimi oli tuntu Pee Lää vaan
 Sika siellä maistettu kahvikaan
 Hiljessä kalisi ja sornakupit helisi
 Muilla Pee Lää klubissa vaan haisteltiin.

J. ki. 11.2.28. J.

läis

ikien

Puna sotilas.

(sävel" kaksi disäillä kulki)

Porrarit poikiamme
Ore sota - armeijaan,
ja opettari siiltä
Oreit' abitempyyään.

Kiväärin käteen antaa
rensselit, selkähän,
kannuunat, kuularuiskut
ja sitten eteenpäin.

Punaista valkoiseksi
kivettä näin muokkeilla,
porrarit keinoillaansa
kulunneilla canhoilla.

Puna - solttu. Josissansa
aselenaut tekee nää,
sill' tehtävä hall' suuri
ja suuri määränään.

Hän tietoinen on siitä
vain punasotilas,
taistoissa vastaisuuksen
on yksin voitokas.

95.
Hän tietää vielä senkin
että onnen aika suus,
kirvääriillä, moukarilla
tehdaikään vastaisuus.

Olis kirvääriisi tartu
sä pikko punainen,
nyt voittosaan käy taistoon
llo onni kansojen.

J. ki 15. 2. 28

Työläislapsen kehtolaulu.

Uinu pieni äidin kulta Tuuli sulla aa.
Uinu kummit myöskin sulla tojntas farvitaan
Taisteluihin eestä aatteen karkoon lapsi ties
Eestä puhtaan punarvaatteen siinä ollos mies.
Katto kähleet ojat nosti
poista sorron go.
Työläisveljein kähleet kosta
suh on ensi työ.
Siksi tuudin, siksi koiraan
tahdon kasvattaa.
Uinu pieno saa-as voimaa
tuuli sulla aa
Tuuli tuu saas voimaa
tuuti tuu tuu tuu.

J. ki 18. 2. 28.

Taistelu laulu.

Pelotonna tietämme me aseenpain
 aselemme intomielin, hei!
 Vastukset me murramme näin ryynnistään
 silloin voitto meidän varma on.
 Mut intomme johtaa, on kallis määränpyä
 jos vastukset kokee, ni jalkoihimme jää.
 Euspain kaik' alistaan, käy joukkomme aalajain
 Taistellaan, murretaan, voitetaan
 Väistys ei voi.

Mustat voimat vastassamme raivoaa
 Mut pelkoa ei mielissämme oo!
 Vahleissa oijuuden on meidän maa
 sen ooppaks saarrutamme taistellen
 Mut intomme johtaa j. n. e.

Erottamyllyt joukostamme voimat syö
 Järistön sen me noistakaamme, oi.
 Nyt on meidän koidallamme mustin yö
 kerran vielä aamun kello on.
 Mut intomme johtaa j. n. e.

Hirrukoon nyt kapitaalini korpit nuo
 Ne kerran vielä alistua saa!
 Ei iätkäikät sakkaletkaan verta juo
 Ne vielä kerran sortuu humokhin.
 Mut intomme johtaa j. n. e.

Te veljeydet rintamaamme yhtykää
 ja rikkirinnan taisteluamme vi
 On perintönä raatajilta maailma tää
 sik' osamme me heiltä vaadimme
 Meidän intomme johtaa, on kallis määränpää
 ja vastukset hohtaa, ne jalkokimmoo jää,
 Espään, kaik' alustain, käy jalkomme raatajan
 taistellaan, murretaan, voitetaan,
 Väistyi ei voi.

Hki 18.2.28. J

Milähän me mokomille tehtäisiin.

Laikilla puolilla mailman rantaa
 ghtä ja toistakin sattuu ihm,
 ihmiset torailee ja kaunan kantaa
 mitähän me mokomille tehtäisiin
 Ruusutus ahterikolkkiaan,
 Otsolla sen minkä ennättää
 Rähkäärät räyhät on pantara polkkiaan
 Kylläpä ruidan halu syvään jää.

Valtionäivät me kaikissa maissa
 mieliä kuumiksi pillitsee,
 Aina on remonttia valtiolauissa
 kukahan nuo lausijat pillitsee
 Ruusutus ahterikolkkiaan
 Otsolla sen minkä ennättää
 Valtiomiehet on pantara polkkiaan
 Kylläpä ruidan halu syvään jää.

Suojelus kunpa! ne räyhää ja riehui
 ummari kauli koko Suomenmaan,
 sisusapii mokomilla villina kiehui
 ne kiltitgi saammeko offonkaan.
 Riisutus ahterikolkkiaan
 viitoilla sen minkä ennättää
 niin oppivat mokomat ne rauhanpolkkiaan
 kylläpä riidan halu sytyään jää.

Rappijoukko syyllään helertin raivaan
 jokaisen köyhän Suomenmaan
 itsellensä vararat he leivän ja laivaa
 tää epäkohta kuunkahan kelpalaan.
 Riisutus ahterikolkkiaan
 viitoilla sen minkä ennättää
 oppit kun joutuvat puvien polkkiaan
 kylläpä riidanhulu sytyään jää.

Mutalli herrat ne jumalaa häärää
 ja arsoina mukkeina kirmaillee,
 työläistä tahtoio he oymaan määrää
 kuunkahan nuo pillantunneet aikaiden.
 Riisutus ahterikolkkiaan
 viitoilla sen minkä ennättää
 silloin kai ne oppivat opusointipolkkiaan
 kylläpä riidanhulu sytyään jää.

J. Ki 18. 3. 28.

Auti.

Vanhan vaimon harmaa hapsen
 tiellä näin mä polvillaan
 oli hauta vammaan lapsen
 kypä itki tuskissaan.
 Kysyin hältä, itkervältä
 "Miksi tuikea lumee näin"
 "pajon oolen elämältä"
 Vastauksen kuulla voin.

Oli mulla poikainen
 pien kuttakutrinen
 Mä häälle rakkauteen sovin
 ja unelmaa sain.
 En ovinut tarjota
 Mä kukkapolkkua
 Vaan mieron syvän tajuksen
 ja vääks' kyyrillisen.

Enen poikain poloinen
 ja turva sydämsnein
 Oyt kiirsi talost talohon
 koon kohtas kohtalon.
 Täm metsätajutun
 sai poikain haurakseen
 häm tässä oli suyrunut
 ja silmans' sammunut.

polkkiaan

an
 aan

kkiaan
 ää.

raaraa
 n.

olkkaan

S. 28.

Hän lumi kinokseen
 ol' käynyt polvilleen
 ja sykläverens pakkamen.
 jäähyllä hiljalleen.
 En tiedä konna saa
 min sielä melsä maa
 Ettei muistiko hän aijiaan
 tuonelaan sirtysiaan.

Enä haudallansa nyt
 oon vuodelt' itkenyt
 kun palkkui pohjan pakkamen
 Orain itkon kattelun.
 "Oi milloin mueron tie
 myös kodin lämpöön vie
 Oi milloin päättyä ei löä
 mi köyhän yllättää.

J. ki. 19. 3. 28.

Kymmenruotis - Muisto.

Oi vierähtänyt vuosia kymmenen
yhä kestävästi tuskasta ne soi,
ei potes häipyä kovanakaan voi
kauhu! karamat sen valkean kevään.

Oi meikämme nuo kenteille hankien
punaveri puhtoisin sen valkeuden,
sortui myös soraan viefien tie uuden
haudan he seivät kiveä itselleen.

Sank' leireissä kuolo ol' pelastajana
Ovi kuusiuden mailmoista tuo huoltaja
löysi! Taas onlka, kien laskien tuo
piemina jäivät orvoiksi lapset nuo.

Saapui yöhyl yli kalmisto maan
kallasta oamun oiel' si toivollutkaan
vain harvat uskoi jäiään noussean
ja todiks' tiesivät ajan tuon voilloisan.

Oi vuosia kymmenen jo vierähtänyt
aallomme meissä ei lie häilynyt
on karkuilla pylvymmin sorruks pää
Omita elonjään vii, muistot ja sankarit maä

H. 19.3.28.

Ohjesan riemuja.

Aurinko armas laivaalla valon suupi
 aaran oon narmas vapaana läikkyylee
 Saaremmen kunnat kaukaa jo kutsuapa
 Venheemme soutuahki muilla sinne jo vie.
 Ja kaupungin kaaret tuonne jo häipyä
 Ruskossa illan aioromme näilylee.
 Vihreät rannat, selvemminkin eteen käyvä
 Venheemme soutuahki muilla vain poranee
 Soutulaulu raikas raikuu
 Noikkana selkä tajuun
 käsivarsi onneko koittaa
 aallot voittaa.
 Vene muilla ruskain mää
 kuohupaita vasten lentää
 kesäreunat muille kutsuen kiehloen soi.

Aurinko vajuu taakse taas ruskosaaron
 lauantai illa luoksemme rauhan saa
 Hiljaisuus yhä rauhaamme yöllä kottaa
 aallot vain illatuulen kanssa leikkii lyö
 Vajoiton ja pian aamen saa koittoon
 ruskosta laivan auringon voittoon
 Aallat vätkkää, rannallia soitot helkkää
 Nuoruuden aamulaulut riemun taas herättää.
 Nuoruus aika aina parhain

ystäväni ylös varhain
 poisluotoalt huoli ~~har~~main
 kerrain, armain
 Päivä kulla illaks' vaihtuu
 vuosi ja vuodet muilla. vaihtuu
 Oi kiva kulta saavu luokseni
 ja karsaain mun riemuiksi.

J. K. 23. 3. 88.

Rajon taraklauhon näin.

Rajon taraklauhon näin
 illa, laulu jälkeennäin,
 kuula hymyn taikka naurun julman,
 milloin tälle nauritaan
 ihan sille hirmutaan,
 vaikka eessä on vain Oksmannin pulma

Olla Oksmannista vaan
 mölyleechän koko maa
 Viikman, Myssola ja etsivien lauma
 nouwi hyräkkäistä juur
 julla aikamoinen suuri,
 nollu viikkosille kuumenlainen sauna

Martha hoili kassoja

Votki puoli Miljoonaa
 ruiss' sulhasena Haklin kora Saksaan,
 Suomalaiset noituural
 hehän taaskin joutuural
 Nuor lempi - Votkol. lopuksi vaan maksaan.

Anolla vallan suuhassa
 eli lemmin aikansa.
 Kuunee leikki maistui ihan väkiseksi
 Silloin etsivät hän ois
 saapui Suomeen hän ois
 muutti nimensä vain rouva Mäkiiseksi.

Rahaa oli jäljellä
 saattoi ostaa Myymälän
 auran kuskelta Kaupunkia laolla
 missä sopi lymyä
 nostaa juhla kymyä
 näyttää etsiville Tammäistä kielletä.

Herran lehyssä ukriassa
 näki Marttin Ohysocla
 painui perässä kán etsivien suurus
 Sitten ammutunilla
 itse saattoi vangita
 vaikka Viikmanille homma se kuulus.

Marita on nyt linnassa
 Omilla virkavimmassa
 jyräi Ruusola ja Silkmanni loistaa
 Ukko Väinö se vain
 huolait' millen kait' sai
 antoi uuden miehen asiassa loistaa

Juhla illalla on taas
 se se pusyy tuoreena
 ja ne tölöt' on ne ovat' suuret
 miina etäskellä saa
 monen ruoden takaa vaan
 jostain asti toki löytyy jutun juuret

Marita syyttää loisia
 kaik' on samannorissa
 heillä esimiehet arkkihoidit kaikki
 Hevrat suutahtavat kon
 Marita syyttää sille vain
 pelon alla läänin konttori nyt voikkii

Miina suuraa lopussa
 si oo tassa laulussa
 Marita tietysti se miehiämme kiintää
 Marit, Marlat muolissa
 Miina on täällä Suomessa
 miehi rikokissa heillä ei enään mitä

H. ki. 23. 3. 28.

Muimieslaulu.

Nämä pojat ovat syntyneet laivassa
 Muuten tuoksi koko maailma on vaivassa
 Niissä meren vaimen satama
 Taas Helona ja -atama
 Siellä nämä veljekset löydetään
 Muille tutut ovat myrskyt sekä tuulispäät
 joka satamassa vietämme me merijoukon haat
 Sitten hyvästi taas heitämmme
 ja upholla kaik' puitämme
 ja lakkapuille laineille kiitämme.

Urova myrsky vaikka purjuttamme pultistaa
 sekä ohorekkoja myöten moni mallistoa
 kuin muistamme vaimen satamat
 Helonai ja -atamat
 ja pulko meidän mielistämme unhoittuu
 Muille tutut ovat myrskyt sekä tuulispäät
 joka satamassa vietämme me merijoukon haat
 Sitten, hyvästi taas heitämmme
 ja unhoit' kaikki puitämme
 ja lakkapuille laineille kiitämme.

Joka paikassa on kotimme ja synnyinmaa
 Joka tulla meidän sydämeimme valloittaa,
 Meille vapaus vain oma on
 ja huolettomuus avaraton
 Ja naisten suli unelmaimme taivas on
 Meille tutut ovat myrskyt sekä tuulispääät
 joka satamassa qielämme me muriojan haat
 Sitten heräsi taas heilämme
 ja unhot ~~tutut~~ peilämme kaik'
 ja lakkapäille lauletti teidämme.

Elon aurinko kun laskee, ja me lauloaan pois
 sitä surua ei murumatta nähdä ois,
 sadat immet silloin nyyhkyvät
 ja silmiänsä nyyhkyvät
 Ja haudallamme kaivoisina laulehtaa
 Heille tutut oli myrskyt sekä tuulispääät
 joka satamassa nyltävät he meidän kamasa haat
 Siksi kypästi nyt heilämme
 ja unhot teidät peilämme
 ja uuden luota lievitystä etsimme.

7.6.26.3.27

lupaa
 haat

lupaa
 haat

Harkausvuosi.

On harkausvuosi tässä
 saa siitä jo ymmärtää
 on valta kaikkien varmaasti naisilla
 On lisätty päärhin yks'
 käy liekeksi se ymmärrys
 ja päivä tässä on lahyöllu naisille
 On mynaukat ei liaksi liiku kadulla
 ei lieta mitä sallua voi silläkin kadulla
 voi vastaan tulla yks' meidän pullo
 ja pään pyöräaks' panna noilla lemmin loruilta

On kasia naiset pois
 jos kaikk' sitä uskallais
 Onsi onni riippuu ja rouvakas' pääsykin
 On nuorja sadellut
 tien orjioja samellut
 kstävät kussa jo radiossakin
 Ei onnula oo lauris kun pyöriä vihiille
 ja miehet saavat kyllä jo samoilte leiville
 ja nuori miehen näivät saa nostaa kylläille
 ja aina myöntää aamen noille arvon armaille

Ei armoa anna on
 joita kuulemme omiksemme
 kun ne on pääsy arvotiltohon

Ei auta ain' silkillään
 Orukka ostaisi metullain
 ja niikin kiertäis kielten rukkaisten
 "Houvaaks' täytyis' tulla
 sin mahli maahan on,
 vankaks' piäks' jääköön
 ken niin on kamalon,
 ellei nyt kiertäin tai kaarlain voittohon
 pääsisi' kun kerran lää aika onnen on.

Me emmekän naura vaan
 Orukka vimmalusti naurattaa
 lää hullu homma kun naiset kosuvat
 hull' totta on lukki tää
 sen kaksuist' jo ymmärtää
 onnutt' miehit kaksuks' tuo arme lemmällä
 Hii Naismaiden pojat
 jos melitä he kosuvat
 ja salaman saavat
 kes' yhdenkin onkivat,
 sen raukan onaa pojat laag' leivoksi hoitavat
 vaikk' silkiä kaikki' ostaa seis' Elannon hoitavat

Tää aika on kaukia
 se ain' lisää vahtia
 on naisten toivo ja miesten loppu se
 Ei kaupaakaan
 Noita loppujen merkkie
 lään kaiken aassa on tarpeen laulumme.

in koruilla

lle
ille

Nyt kauaks' kauaks' pojat
 On Rajamäimme
 juoskaamme esilää
 Oimme kirkkumme
 ei pauloja sielää voi
 lämmä sormemme,
 saalikka sillon koko elomme.

H. Ki. 26.3.27.

1928

Pearo Salomaa

Nyt vaarallista on kulkea
 kun on koittanut karkausvuosi,
 Ikämeito on imelä ja julkea
 si tänävuonna onhan kuosi.

Ne imulilla sanoilla nyt piipillä
 näin valvella, arustekin solla
 Voi roikkuu meittäkin lemmähtää
 vaikk' säilynyt se vaivalla, työllä

Ei kissat kuumat tyyneä pois
 ne kyljättynä näin raukkuu
 Ilas' sulhoja kissat peloiltaa pois
 ja nuidot Glycydium goutuu

Oyl! tehdään vanhasta valtan uus
 he polkka tukankin liikkaa
 Pörmäyttää heillä on jostakin, suus
 hei! suinta me työtään aikkaa

Jos kadulla onitonen kulkussas
 sua seuraa kuin itseä vago,
 Chien silloin on turma sun niskassas
 sinä källasi poluilla tarjoo

Hän yksin sun silloin pelastaa voi
 alä kanttuukisi sinä tuota.
 Sun suokous kammamen perikäs' tois'
 et välttää voi kohtalon tiota

He amuksensa huutavat toisinaan
 ja repivät rapsaks' sun kohtia,
 He kantavat pelastus' jurskuissaan
 kuin oisit sä säilykkeitä

On lauha aika tämä karkausnuosi
 ei missään luvassa olla
 On alimämme tanssia 'vähelässä' suoss'
 ja launna ---- plus, miinus, nolla!

H. ki. 27.3.28. J.

Ohranan saalistukset

25.3.28

Kirj. P. Salomaa

Laulussa on rihe tultu
 Monella taas vangin-nattu
 Ohranalla musta jätetty
 porvarit siitä riemuitsee.

Huomattiin ett järjestyksessä
 ollaan toisessa ja toisessa
 seksi täytyy paikkaa vessa
 vangita pois johtajat.

Mutta ohloh ohraa
 turhaan täyttää vankiloita
 runkeita on kun koita
 ei aate kuole suomessa.

Ammatijärjestö ajotään tapraa
 omaisuus rikkuikopille napraa
 turhaan ohraa nuottaansa tapraa
 tuhansia uusia ririssämme taas.

Päivät ajovärit apahana kulkee
 valton miljoonat taskuunsa sulkee

Suometar puolta heitä vielä julksee
 Bobrikoffin saastuimen.

Mutta jos tömies leipää vaatii
 ohraa silloin Nuotan laatii
 Orolaan kohta Turun raatin
 vallon leipää annetaan.

Pesikäärin tutkimalla
 pörrällä selkään hutiimalla
 kaajan ruualia ruokkimalla
 tohlistas saadaan mainio.

Sammisareen kureaan Marjuun
 pojat pannaan Caromaan koreaan
 luullaan että siellä hojuu
 Mutta se sisua vain kasvattaa.

Bisu ei meillä mene koulaan
 vaikka pantaas hampaat naulaan
 joutuu toiset kerran naulaan
 Mutta se silloin naurattaa.

Ylki. H. O. L. S.

Tosi urheilua

Kirj. P. Salomaa

Pytä kuuluu kummia
Amerikass' summia

Monet terrorat, mutt' harvat kai saavat
Dollareita annetaan
jos vain puosta jaksetaan
Mukana on armit sekä syläsaavat

Sella juoksee neekorit
kivaratkin muraanit
indiaanit sekä suomalaiset rinnan
polvet kait on pälellä
joilla saavat kirellä
ennenkuin taas näkee valtameren pinnan

Sinä hiki vitahie
juokse pois laihenee
Stokko kättä näkee muuten kuin sea hoitaa,
varmasti ei varjoakaan
nähdä aurinkosakaan
mistä tietää milloin saapuu se ken voittaa.

mutta joskus se niin
kun me täällä tuumattiin
että uittais kippaa yli Atlanninkin
lentokone matkat on
jääneet kohta unhohon
saarutukset uyhimmat Lindberghinkin

Atlannilla uudessa
ei jos rakot varpaissa
eikä hiki mailla siellä ois kun täällä
Siellä ei sordit tomuttais
rauhassa koirilt olla sais
huilatakin saisi jäisten oruorten päällä

Ja jos oikein väsytää
kyläiksi käyvä jää
ei uola kenään Atlannilla maita
Jickam soris retkuttaa
putkät matkat matkustaa
ratsunansa käyttäis valaskalaa haita.

Mailman meno hassu tää
mitä vallan pyörähtää
lapsen rattaillakin kiihretähän mailmaa
huomiota tehdotaan
kaikin konstin saarutaa
mihin mailman meno tämä muidat saattaa

J. K. 5. 6. 28.

Kesälaulu.

Kesäpäivä loittaa ja linnut jo soittaa
 aurinko kukkasot kaikk' herättää
 Kaikki on täällä niin sululla päällä
 rinnassa kerrittunne jyskyttää
 Siksiä vaan me lauletaan
 kesähän se uutta ain tullessansa tuopi
 ((Mustikka maa taas arvataan))
 saarehen taas matkustetaan
 siellä syöä kesäpäivät letkottaa.

Uika ain luvistaa ja kesäloman muistaa
 Miettiä moni miten viettäisi sen.
 Eiltoihinhan goutaa, saarehen soittaa
 minkä sen viettävi parhaiten.
 Siksiä vaan me lauletaan
 sekkämme aurinko mustaksi saa polttaa
 Meberit vaan meistä voiton saa
 eikä ole keuhkotaudin tartuntaa.

Kesähan on kumma, vielä kummempu se summa
 minkä taas syksyllä nähdä voi
 Nuoret ne lempii ja mammat kai empii
 jokohan se poika kullaan kotihinsa toi.

Kesähan ain on, vallan verraton
 paria se nostaa kuin kukkasia maasta,
 neitoset saa nyt sulhoja
 ja poikaset taas heiltä hiukan suukkoja.

Vanhakin nuortuu ja jälleen suortuu
 ikä si luitansa palinakkiaan.
 Mummonkin mieli jo vaaralle kieli
 lemmeistä vanhasta nuolestaan.
 Tuherras oi, ett' suuolilla voin
 niinkälän onnen kivalta kuin nuoria oltiin
 Sinäpä on pari verraton
 kesähan se hoidalkin sei hurmioon

Tenhoisa taika on kesäkuun aika
 mikäpä sen temppuja kullistaa
 kaikkille tulla onhan se juttu
 luonnon ja ihmiset se villittää.
 Oksyda' vaan me lauletaan
 kypähän se uutta ain tullessansa tuopi
 Oun kesä aina ois, ja riemuja tois
 ihan tässä herroiksi otella vois.

J. K. 21. 6. 86.

Joululaulu.

Mikä maailma pyörii
ihmiskunta kiertäen,
aina uutta valmistaa.
Niinkuin täällä ratsa
kukin ruusisata
kiertää kiertäen minne vain.

Oika laulat muuttua
mikä tänään uutta,
jo huomenna se lahoava on.
Tällaista on maailma venaton.
Hurskaan laivaan nojoo
papi ja kirkko kajoos
laulkaa töihin ihmisiin johtuvat,
se niinkuin mekin muut
mökemätkin syyninpuut.

- Oika vierii, antaa
ihmiset jo lentää
muuttimallin leinika vaan.
Jos täällä soitat polkkaa
tai suusi jostain polkkaa
kukaan täällä kantaan.
Siinä on piltäläillä
perherauhaa vaille
meidän kotimme jo aivan vammaan on,
kaikki kaik' kun kulkee kantaan radian
Jos heitillisiä leiskit
Kaikkia suuta muiskit
kaikk' sen todistavat,

petturiks jos syyttää kuitis suo
 Mene pois vain papin luo.

Jos ymmänä et tätä
 Ensaailman hyöriästä
 paras ois oon kuolla pois.
 Heikkyys on julkea
 pöyhäntä se kulkoo
 jolla ei sit' mikään vois.
 Kohta jikkeitä
 romintona rautin maan
 ja raatteliitta tanssitaan ja kulketaan
 ja raattelit onyölään Alrikkaan tai Marikkaan
 Holsta päästään kulkun
 aurinkoon ja onneseen
 perämoottorilla
 lentäin niinkuin varis laikka mun
 Munaa! Maailma nouski tui.

Nykyisestä tilanteesta.

Se ihmislapsi varmasti on tavallansa houkka,
joka etsii maailmasta rauhaa, sopua.

Ken uskoo hyvään. Tähän aikaan, onpi suuri onnukka
Nyky aika suosi vain sanakopua.

Thantert ja unelmat on entisajan suola.

Nyky aika yksin omaan riita rakastaa.

Nyt suusta täyttyy pulpanhoidella valkoraakko kuolaa
Muuten et sa maailmassa elinpaikkaa saa

Jos ajattelet toisinpäin kuin hallitus ja hevat
Rankkiloan sun vääräs huuti viikkoon laakataan.
Don jaskistilla vaanimassa kaikenlaiset menat
ja verkkajaan he vitelivät kaulla Suomenmaan.

Nyt elää seurat rauhassa vain rangattomat rankat
vain rikkaita on mahdollisuus syödä, vouttia.
Käytän riisikään isketään kuin kopyykoikka haikat
ja nautitaan kun kansa kärsii nälkätautia.

Elkonkiihko rallanut on rakkaan Suomenmaamme,
yks uskomaton kuulemma ja tyymään teljettiin.
Kohota kentiis hallituksen koutia käsken saamme
Onnetta saamme mennä kaikki suoraan helvettiin.

Elkonkiihkon oallassa nyt kristikansa laulaa:
Luokaa Suomen jaskistien hirmu hallitus,
joka hiukan kirstotävi hampun köysin laulaa
Siinä vain on todellinen uskon valitus.

Harvallukset nykyajan muotina on valaan,
joka toinen kerran istuu kohta linnassa.
Suuren vaimon Suomi saanut ruoksi on tämän hallan
Rehellinen herrasmies on kohta linnassa.

Mies vain on liike taitte rakaasto tai pankki
Siellä aina joku kaikki vääräksi luomaton.
Kokoa markkaa suojelmaan tarrioon suur bankki.
Kokotapuuksen rehellinen konnaaksi tuomitaan.

Mies mainita kai ansaitsevi sekin seikka lassa
Joka enään ilkeillä jätkeäin työtä vain.
Nyt ilkeillä tekijällä hioissa on Essä
Vasara kautta tämän tiedon uutisena sain.

Kokot vihanvimmua pullolleen on kukaan kukaan,
Lopu alia totesivat herraskaisit sen.
Siellä ripustettiin sorun oven suuri muunelukko
Sen laakse syötään jokainen jos rauhaa suosii vain.

Nyky aika todella on hulluin huone suuri,
Käpälä piipetä kuin kahleissa vain.
Sellaista on pläjä, on, juu, miingrä juuri.
Toisenlaiset tuleneeko koskaan enää lain.